

וארטים לפרשת השבוע

יג ב שלח לך אנשים ויתורו. רש"י במקום הביא למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים לפי שלקתה על עסקי דיבה באחיה ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר. יש לעיין מה זה התוספת **ראו** הול"ל לא לקחו מוסר? וי"ל דמצינו שהקב"ה מביא יסורים של אהבה ואולי היה צד לומר שמרים לא לקתה והעונש שקיבלה זה ייסורים של אהבה, אבל מצינו בברכות ה: שנגעים בפרהסיה אינם יסורים של אהבה וא"כ י"ל דהכא **ראו** ולכן הוי פרהסיה ואינם ייסורים של אהבה.

יג ג. כולם אנשים ראשי בני"י המה. וברש"י שם ואותה שעה כשרים היו. וקשה דברש"י לקמן פסוק כו איתא, וילכו ויבאו, מקיש הליכה לביאה מה ביאתן בעצה רעה אף הליכתן כך, א"כ משמע שביציאתן כבר היו רשעים. עוד צריך ביאור שהתורה כותבת בפרק יד' פסוק יד' במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום, יום לשנה תשא את עוונותיכם, ולפי"ז צריך להיות שהם יהיו במדבר 40 שנה מלאים, והאמת שהם היו ס"ה 40 שנה חסר 15 יום, שהרי הם יצאו ממצרים בטו' ניסן ונכנסו לארץ בי' ניסן (יהושע ד' יט') א"כ יורד 4 ימים, ובדברים א' ב', אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע. וברש"י שם שאילולי שחטאו בחטא המרגלים היתה לוקחת להם הדרך ממצרים ועד אר"י 11 יום. יוצא ש-11 יום לא היה בגלל העונש, ואם נצרף את 4 הימים הנוספים הרי לנו חצי חודש, א"כ נענשו פחות מיום לשנה. מתרץ רבי איזל חרף דהנה היחס של יום לשנה הוא על כל שעה 15 יום דהיינו מחצית חודש, כי בכל שנה יש 12 חודשים, ועשרים וארבע חצאי חודשים וכן כל יום יש בו 24 שעות יוצא שעל כל שעה מהארבעים יום נענשו 15 יום. וא"כ י"ל שהם היו כשרים רק באותה **שעה** שנשלחו, אבל כשהלכו כבר לא היו כשרים, וכיוון שבאותה השעה הם היו כשרים אז על השעה הזאת מורידים 15 יום, וזה מה שרש"י כותב, אותה השעה בלבד היו כשרים, אבל ההליכה כבר הייתה בעצה רעה. (ויש להעיר הא המרגלים יצאו בסוף סיון, וא"כ זה הרבה יותר מאחד עשר יום? וי"ל שהקב"ה העניש אותם למפרע עבור החטא הזה).

יג טז. ויקרא משה להושע בן נון יהושע. וברש"י י-ה יושיעך מעצת המרגלים. והטעם שהוא לא התפלל על כלב? י"ל ע"פ חז"ל שהטעם שהמרגלים רצו להוציא דיבה על הארץ, מפני שידעו שכשיבואו לארץ ישראל יתמנה מלך משבט יהודה וכל הנשיאים יפוטרו ממשרתם (עיין בהרחבה במסילת ישרים פ"א), לכן היתה להם נגיעה אישית וחיפשו רע על הארץ. אבל כלב היה משבט יהודה ולכן לא היתה לו נגיעה.

יג כ. והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי ביכורי ענבים. יש להקשות מה זה משנה איזה ימים זה היה? וי"ל, אומר רבי יהודה אסאד, שמשה ביקש מהמרגלים ולקחתם מפרי הארץ, ולקחה איתא בגמ' בריש קידושין שהוא בכסף, ולכאוי קשה הרי ארץ ישראל ירושה לנו מאבותינו ובשב"מ הוצרכו לקחת בכסף הרי הוא שלהם. וי"ל שהימים היו ימי ביכורי ענבים ואז זה עומד להיקצר וכתלוש דמי ול"ה כקרקע, וממילא הוא שייד לבעלי הענבים לכן הוצרכו לקחת בכסף.

יג כג. ויכרתו משם אשכול ענבים וישאווהו במוט. נחלקו הבבלי והזוהר האם יהושע וכלב השתתפו בסחיבת המוט. לדעת הבבלי סוטה לד הם לא השתתפו, ולדעת הזוהר שלח קס ב. הם השתתפו בסחיבת המוט. וצ"ע במה נחלקו? ויש ליישב דהנה בשבת צב: שניים שעשו מלאכה בשבת פטורים אא"כ זה מלאכה שכי"א לא יכול לעשות לבד אז חייבים אפי' כשעשאוהו שניים. ורבי שמעון פוטר גם בכה"ג ותמיד שניים שעשוהו פטורים. והרי הפירות שם היו גדולים באופן גדול מאוד, והדרך לישא את זה היה רק ע"י שניים יחד וא"כ יש בזה חילול שבת, כי המרגלים הלכו גם בשבת כדכתיב במספר ימים אשר תרתם את הארץ יום לשנה יום לשנה, ז"א שהם טלטלו ג"כ בשבת, ובכה"ג דזה אינו יכול וזה אינו יכול חייבים אפי' שניים שעשאוהו. והטעם שחיללו השבת כי היתה להם סכנה לעמוד במק"א כי יתפסו אותם, והמרגלים סברו שחובה עליהם להביא לארץ את האשכול כדי להראות שפירותיה משונים וכך גם העם משונה ולשיטתם הוי ג"כ בשביל הצלת נפשות. אבל יהושע וכלב סברו שאסור להם לשאת את הענבים כי זה לא סכנה להיכנס לארץ הזאת, והענבים זה לא סימן לכך, לכן הם לא נשאו את הענבים. אבל הזוהר שזה רשבי"י שס"ל שאין חילול שבת בשניים הנושאים יחדיו את הענבים, לכך לפי הזוהר יהושע וכלב יכלו לסחוב בשבת מדין שניים שעשאוהו. והם סחבו את זה בשביל לקיים ציווי משה והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ.

יג לג. ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם. וקשה למה פעמיים נפילים, ועוד נפילים ראשון מלא ושני חסר. ועוד, מה זה בני ענק למה לא ענק (כמו ביהושע). אומר ע"כ רבי חיים קניבסקי זצ"ל שהוא מצא מדרש שמופיע גם בתור"א ובתוס' שנין סוטה לה'. פעם אחת הופיעה בתו של ענק בפרדס אביה, ואכלה שם רימון, והשליכה הקליפה לשדה, באותו הזמן הגיעו לשם המרגלים, וחשבו שזו מערה (דהרי הפירות היו בגודל של בנין). והתחבאו בפנים, לאחר זמן נזכרה אותה בת שזרקה את הקליפה בשדה אביה, פחדה שמא אביה יגער בה ע"כ, הלכה ולקחה את הקליפה וזרקה אותה מחוץ לשדה, ואז הם נפלו. היא כמובן מרוב גודלה לא שמה לב. באותו הזמן אמרו המרגלים ראו כמה גבורה יש בנשים, ק"ו בגברים. וא"כ י"ל שזו כוונת הפסוק, מן הנפילים, פ"י מהיכן שנפלנו (והיינו נפילים) ראינו את הנפילים בני הענק דהיינו בתו של ענק.

יג לג. ושם ראינו את הנפילים וגו' ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם. הגמ' בסוטה לה. שואלת מנין ידעו המרגלים כיצד היו נראים בעיני הנפילים, מתרצת הגמ' שהם שמעו מהנפילים בעצמם שכך אמרו. עוי"ל דאיתא בתהילים יז ח שדוד המלך מבקש מהקב"ה שמרני כאישון בת עין וביאר הרד"ק שהטעם שבת עין קרויה אישון, משום שכשאדם עומד מול עין של מישהו הוא רואה עצמו קטן בתוך העין והיינו אישון איש קטן. וא"כ י"ל שזו הייתה כוונת המרגלים שהם ראו עצמם בעיניהם של הנפילים כגודל שלהם ממש והיינו שהנפילים היו כ"כ גדולים עד שבאישון העין שלהם ראו עצמם בגודלם הטבעי, וזהו **וכן** היינו בעיניהם. זרע יצחק.

יד א ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. את מיותר, שהרי היה אפשר לכתוב כמו בעשיו וישא קולו ויבך. וי"ל, אומר רבי חיים קניבסקי זצ"ל, דהנה איתא בגמ' על הפסוק ע"כ לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה. **את** ר"ת תשעה אב, מכאן שהאוכל בט"ב כאילו אוכל גיד הנשה. וה"ה כאן, דאמרין בגמ' אותו הלילה ליל ט"ב היה, ואתם בכיתם בכיה של חנם, אני אקבע לכם בכיה לדורות, ומתי בא"ת. והיינו בתשעה באב.

יד ו. יהושע בן נון. למה כתוב בן בחיריק ולא בסגול כמו כלב בן יפונה? י"ל דאיתא בירושלמי סנהדרין פ"ב ה"ו דכשניטלה היו"ד משרי ונעשה שמה עלה היו"ד לפני הקב"ה ושגג למה נעקר מהצדקת הזאת? ענה לו הקב"ה אני אשים אותך אצל יהושע. ולכאורה קשה הרי היו"ד אצל שרי היה בלי ניקוד, ומאיפה הגיעו 2 הנקודות של השו"א אצל יהושע. י"ל שלקחו שתי נקודות מהסגול של בן נון ולכן נשאר שם בן עם חיריק. (ונעשה למפרע) חת"ס.

יד ט. אך בה' אל תמרודו ואתם אל תראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צילם מעליהם וה' אתנו אל תראו. יש להקשות מה הכינוי הזה לכנענים כי לחמנו הם. למה לא כי שולחן הם? וי"ל שכידוע ה'מן' טבעו היה שכשחם השמש הוא נמס, וזה מה שאמר יהושע תדעו לכם שהם כמו הלחם שלנו (כי המן הוא היה לחם במדבר) וברגע שה' יחס עליהם וה' נקרא שמש כמו"ש בתהילים (פד יב) כי שמש ומגן ה' אלוקים, ואז סר צלם מעליהם והיינו שאז הם ימסו. ולא יוכלו עוד לנו.

יד טו. והמתה את כל העם הזה כאיש אחד. מה זה 'כאיש אחד', מה הבעייה שיהרוג אותם כרבים? וי"ל, אומר התורה תמימה ע"פ הרי"ף ביומא פו., עבר אדם עבירה פעם ראשונה ושנייה מוחלים לו, פעם שלישית אין מוחלים לו. ואילו בציבור גם פעם שלישית מוחלים לו, פעם רביעית אין מוחלים. (ומטעם זה גם כתב רש"י בקורח טז ד' שמשא נפל על פניו לפי שזה היה סירחון רביעי וע"ז אף בציבור אין מוחלים). וכעת הכל מובן, משה טען לקב"ה: הרי המרגלים זה סרחון שלישי ואיך אתה יכול לעשות את זה להרוג את כולם 'כאיש אחד' - היינו כדין איש אחד הרי הם ציבור וציבור מוחלים בסרחון שלישי, וא"כ תמחל להם.

יד יז. ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דיברת לאמר. המילה **לאמר** מיותרת לכאורה, כי משה אומר כאשר דיברת מה הקשר להוסיף לאמור? וי"ל ע"פ מה דאיתא ברי"ה יז: ויעבר ה' על פניו ויקרא, א"ר יוחנן אלמלא מקרא כתוב א"א לאמרו, מלמד, שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור והראה לו למשה סדר תפילה, א"ל כל זמן שישראל חוטאים יעשו כסדר הזה. היינו יג' מידות ואני מוחל להם. ויש לחקור האם הכוונה היא לעשות ממש כמידותיו של הקב"ה מה הוא רחום וכו' או שמספיק לומר את היג' מידות. וי"ל מכיוון שאחד מהיג' מידות הוא **א-ל** וא"א להיות **א-ל** א"כ ש"מ שהכוונה היא **לומר**. וזה גם הכוונה **א-ל** הורית לנו לומר שלוש עשרה דהיינו בא-ל רואים שהורית לומר ולא לעשות. וזה גם מה שאמר משה שאפי' שישראל לא חזרו בתשובה אתה אמרת שמספיק **לאמר** ה' ה' ובה בלבד יש כפרה. (אמנם **א-ל** הוא מידה מסוימת והיינו שמרבה להטיב וזה אפשר להיות, י"ל שבתור רמז לעניין שלא יכול להיות מהני). ולפי"ז יובן נמי מה שכתוב ועתה יגדל נא כח ה', ולכאורה יש להקשות למה רק כעת יגדל כוחו של ה' האם עד עתה הוא היה חלש? ולפי"ז י"ל דעתה לאחר שהוכח מעונשם של המרגלים שאמירה יתירה על העשייה וכמבואר בערכין טו האומר בפיו חמור מהעושה כי מצינו שנחתם דינם של דור המדבר ע"י המרגלים שרק דיברו רע על הארץ. א"כ כעת יגדל כח ה' כאשר דיברת והיינו שישפיק שנאמר את יג' מידות בשביל לקבל את מידות הרחמים של ה', וע"ז ענה הקב"ה סלחתי כדברך והיינו שמהני דברים לבד. מהרש"ם מבערזן.

יד יח. ה' ארץ אפים. ואילו בחטא העגל בפרשת כי תשא כתוב ה' ה'. היינו פעמיים ה', והטעם, אומר ה'משך חכמה', י"ל ע"פ הרא"ש ברי"ה יז: דאיתא שם ברש"י ה' ה', הראשון מידת הרחמים שאני מרחם קודם שיחטא, וה' השני שמרחם אחר החטא. ומקשה הרא"ש מה צריך רחמים קודם החטא וי"ל, אומר הרא"ש, דהרי לגבי ע"ז הקב"ה מצרף מחשבה למעשה, ולכן אם אדם חשב לעבוד ע"ז הוא צריך כפרה עוד קודם החטא. וא"כ כעת הכל כמין חומר, דהתם ב'כי תשא' זה כפרה על חטא העגל שזה ע"ז, ועל חטא ע"ז צריך ה' גם קודם החטא, אבל הכא בחטא המרגלים לא צריך את ה-ה' קודם החטא כי אין הקב"ה מצרף מחשבה למעשה אלא בע"ז.

יד לד. במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום לשנה וגו'. היצר הרע בא לפני הקב"ה ומקטרג ואומר שבני ישראל חוטאים כל השנה ויום אחד בשנה הם לא אוכלים ועומדים כל היום כמלאכים ובוכים ומבקשים סליחה מחילה וכפרה ואתה מוחל להם יום לשנה יום לשנה, מהיכי תיתי לעשות להם כך? אומר

לו הקב"ה במדבר כשחטאו בחטא המרגלים ואמרתי להם יום לשנה יום לשנה גם אז באתה לומר מהיכתי לעשות להם כך. רבי ברוך ליבוביץ נכד רבי'ב זצ"ל.

טו ה. ויין לנסך רביעית ההין. הטעם שנסמכה פרשת נסכים מיד לאחר פרשת המרגלים משום שאמרו חז"ל (שהש"ר ד יג) מהיכן היו מנסכים יין כל מ' שנה שהיו במדבר, מאשכול שהביאו המרגלים. ולכן נאמר פרשה זו מיד אחרי מעשה המרגלים. טעמא דקרא.

טו כ. ראשית עריסותכם חלה תרימו תרומה כתרומת גורן כן תרימו אותה. ובפסוק כא כפל עצמו שוב מראשית עריסותכם תתנו וגו'. וקשה א. בשב"מ הוכפל פעמיים אותו העניין. ועו"ק שרש"י סותר עצמו כי בתחילה פרש"י כתרומת גורן **שלא נאמר בה שיעור** (אבל חכמים נתנו שיעור לבעה"ב אחד מכד' ולנחתום אחד ממ"ח). ובפסוק כא פרש"י שכן נאמר שיעור - מראשית עריסותיכם תתנו לה' תרומה, אומר שם רש"י לפי שלא שמענו שיעור לחלה **נאמר תתנו שיהיה בה כדי נתינה** עכ"ד? וי"ל, אומר רבי נתן גשטטנר, ע"פ שיטות הראשונים (מובא בתורי"ד קידושין נח) דהא דחיטה אחת פוטרת כל הכרי, היינו להתירו מידי איסור טבל, אבל כדי לקיים מצוות נתינה לכהן צריך ליתן שיעור חשוב שהוא בכדי נתינה חשובה. וכעת הכל מובן: בפסוק כ כתוב **תרימו** תרומה והיינו להרים ולעניין הרמה להתירה מידי טבל לזה סגי שיתן כתרומת גורן שאין בה שיעור. משא"כ בפסוק כא שכתוב **תתנו** והיינו שיש דין נתינה, ומיושב כפילות הפסוקים שהראשון מדבר על לפטור מטבל אבל השני מדבר על מצוות נתינה.

טו לב. ויהיו בני' במדבר וימצאו איש מקושש וגו'. יש לעיין מדוע התורה הזכירה שהיו במדבר. ועיין ברש"י. ועו"ל בזה דהנה מצינו בסנהדרין ע"ח: תניא יודע היה משה שהמקושש במיתה שנאמר מחלליה מות יומת אלא לא היה יודע באיזה מיתה נהרג, וכתבו שם בתוס' דאע"ג דסתם מיתה בחנק מתוך הסברה היה מדמה לע"ז דבסקילה דהמחלל שבת **בפרסיה** ככופר בעיקר, וא"כ לפי"ז יש לבאר דזהו כוונת הכתוב שהיה זה בעת שהיו בני' במדבר לומר שלא היה זה בצינעה אלא נעשה בפרסיה ומשום כן לא ידעו את עונשו. רבי חיים פינשטיין.

טו לח. דבר אל בני ישראל ואמרת עליהם ועשו להם ציצית. יש להקשות א. מה הכפלות דבר ואמרת. ועוד מאי ועשו הרי יש דין **ללבוש** ציצית. וי"ל דהנה הדין הוא שאע"פ שנשים פטורות מציצית הן יכולות לעשות החוטים לשמה (שו"ע יא א). והנה ברש"י שמות יט ג מובא על הפסוק כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל. לבית יעקב - אלו הנשים, תאמר להם בלשון רכה. ודיבור שהוא לשון קשה הוא מתייחס לבנים. וי"ל, אומר הרע"א, שגם כאן, דבר אל בני ישראל זה עיקר מצוות ציצית, ואמרת אליהם זה לבנות ועשו להם ציצית והיינו שהבנות יכולות לעשות את הציצית.

טו לח. דבר אל בני ישראל ואמרת עליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית. לכאורה המילה לדורותם לא במקומה ולמה לא נכתבה בסוף? י"ל, אומר החת"ס, שדין לבן בציצית נוהג לדורות, גם כשאין תכלת, לכן כתוב לדורותם על ציצית, ואח"כ כשהוזכר תכלת כתוב והיה לכם, היינו רק לכם בזמן חז"ל, אבל לדורות שאין תכלת, חייב בציצית, דהיינו בלבן, גם בלי תכלת.

טו לח לט. דבר אל בני' ואמרת עליהם ועשו להם ציצית וגו' והיה לכם לציצית. יש לדקדק דבתחילה אמר הכתוב ועשו להם ציצית בלשון נסתר ולאחמ"כ אמר והיה לכם לציצית בלשון נוכח. אלא דאמרו חז"ל כל הזהיר בציצית זוכה להקביל פני שכינה ולפי"ז בתחילה לא היו ראויים שתדבר עמם שכינה ולכן דיבר עמם בלשון נסתר, אולם מאחר שעשו ציצית וזכו לקבל פני שכינה דיבר עמם בלשון נוכח. רבי ישראל די קוראל.

טו לט. וראיתם אותו. הנה נפסק בשו"ע יח א שלילה לאו זמן ציצית. ולפי"ז קשה על השאלות שכתב להניח החנוכיה בצד שמאל של הפתח, ומזוזה בימין, והאדם באמצע עם ציצית וכך הוא מוקף במצוות. ויש להקשות הא נר חנוכה מדליקים בלילה ואז הוא לא זמן ציצית, כה"ק רבים מהאחרונים? וי"ל בזה דמצינו בספר הפרדס הלכות ציצית שכתב רש"י שליד נר חייבים בציצית גם בלילה משום וראיתם אותו וכעת רואים, וא"כ זה סבר השאלות שליד נר יש כן חיוב בציצית. שלחו לי.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

קדושת הציצית: וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אותם ולא תתורו. הציצית שומרת על האדם מהחטא. וידוע הסיפור שמסופר בחז"ל על נתן צוציתא שהיה בעל עבירה גדול, וניצל מהחטא בזכות מצוות ציצית. רבי מנחם מענדל מרימנוב כותב בספרו: ציצית היא סגולה לכל, לבל יתורו אחרי לבבם ועיניהם סרסורי דעבירה". 'החפץ חיים' ב"שמירת הלשון", ג"כ הביא שהדרך להינצל מהייצר הרע עוברת דרך הציצית וז"ל שם: "מה נכון הוא לראות הציצית כמה פעמים ביום, ובפרט בעת שעולה איזו מחשבה שאינה טהורה על ליבו או כעס, טוב מאוד להסתכל אז בציצית, ואז יפקע היצר". ומובא ביפאר הדור' על החזו"א, שאב אחד הגיע עם בנו לחזו"א ותינה בפניו את צרתו, שבנו אינו לומד ואף אינו מעוניין להתפלל כדבעי, החזו"א הרחרר וחשב וענה לו: "תבדוק את הציצית של הבן שלך, ואם אין זה מהודר תקנה לו ציצית חדשה, וזה ישפיע על היר"ש שלו!". ואכן כך היה, האב קנה לבנו ציצית מהודרת, ואט אט החל הבן להתעלות יותר בתורה ובתפילה. והגאון מוילנא בשעת פרידתו מהעולם כשהיה בחולשה גדולה אחז

בשארית כוחותיו בד' כנפות שלו ופרץ בבכי ואמר: תראו מה גדול עולם המעשה שבעבור כמה פרוטות אפשר לקנות ציצית ולזכות לקבל פני שכינה. ואילו בעולם האמת אפילו אם ירתום את כל הכוחות לא יזכה להשיג מדרגה זו של הקבלת פני השכינה. ומצוות ציצית זו המצווה היחידה שהיא תמידית שאפשר לקיים כל הזמן. **רבי מיכל יהודה ליפקוביץ** היה מכהן כראש ישיבה ב'תפארת ציון' הוא הבחין בסדקים רוחניים שהיו בבחורים בתקופה מסוימת. הוא פנה למרן החזון איש להתייעץ אתו איך להעלות את הבחורים על דרך טובה. אמר החזון איש "תורה לבחורים לדקדק במצוות ציצית בהידור. מצות ציצית משפיעה אוצרות יראת שמים על המדקדקים בה". ר' מיכל יהודה עשה כעצתו, הוא הדריך את הבחורים להקפיד על מצות ציצית, ותוך זמן קצר היה שינוי מבורך. הבחורים התחזקו ונהייתה אורה רצינית.

בגמ' בשבת לב. איתא דהזהיר בציצית זוכה לעשירות. ומצוות ציצית היא גם סגולה לשמירה בכל העניינים. באליהו רבה כתוב מהקדמונים שהמעביר ציצית על עיניו כשהוא קורא פרשת ציצית יהא מובטח שלא יהיה עוור. ובשלי"ה כתוב שהאוחז בציצית זה גורם שלא יגיע לידי כעס. ומסופר שפעם בא אדם אחד לפני האדמו"ר רבי מאיר אבוחצירא ואמר שהוא חולה בליבו וביקש שהאדמו"ר יברך אותו ברפואה שלמה. אמר לו האדמו"ר: היה זהיר במצוות ציצית! תקפיד על החוטים כולם שיהיו שלמים. בציצית ישנם שלושים ושנים חוטים, כמניין 'לב'... כשכל החוטים כראוי, גם הלב פועל כשורה. הציצית זה שמירה וסגולה לכל העניינים. רבי יעקב אדלשטיין היה אומר שאם אדם נפגש עם אדם רשע, לדוגמא לצורך עסקיו, צריך שיסתכל בציצית כדי שלא יושפע ממנו. בעלון נר לשולחן שבת הביא סיפור על אברך שלמד עם צעיר חילוני. בעקבות לימוד ההלכות רצה להתחזק, והחליט לקבל על עצמו מצות ציצית. קנה טלית קטן מהודרת, והתכוון לחדש אותה לכבוד שבת. אך הרצון להתחזק היה חזק ולמעשה כבר לפני שבת התחיל ללבוש אותה. והנה בתחילת השבוע, דוד של הבחור, בעל חנות באיזור דתי, מתקשר אליו ופותח בשאלה: 'תגיד, יש לך ציצית?' הבחור המופתע השיב: 'כן, לפני שבוע התחלתי ללבוש ציצית'. 'מצויין, אז תלבש חולצה לבנה ותבוא לעבוד אצלי בחנות'. כשהבחור סיפר זאת, הוא היה נרגש מאד: 'ראית? שמתי ציצית והקב"ה שלח לי פרנסה!'. זאת היתה עבודה שהוא מאוד חפץ בה. סיפר רנ"צ פינקל: פעם נגש אלי אברך מבני הישיבה עם ילדו בן ט' שנים, וסיפר לי איך שבנו פוחד בלילות. שאלתי לילד מדוע הוא פוחד, והשיב לי שאינו יודע. אמרתי לו שיתבונן בציציותיו ויראה שהם מוטלות כנגד ארבעת צידי גופו, והטעם לזה הוא, שהציצית שומרת על האדם ומגינה עליו מפני המזיקים, ולפיכך בכל עת שיפחד עליו להביט בציצית ולהיזכר שהיא שומרת עליו. ואכן עצה זו הועילה לו. רבי יצחק ישראל רייזמן סיפר על אחותו שלא היו לה ילדים. בצרתה, הלכה אל הגאון מלובלין בעל ה'תורת חסד' וביקשה ממנו שיתפלל עבורה לזרע של קיימא. הרב אמר לה שכסגולה תתפור טלית, ובעלה יטיל בה ציציות, וילבש את הטלית. ואכן כך עשו, וברוך ה' נושעו ונולד להם בן. המקור לסגולה זו הוא מהפסוק הנזכר: דבר אל בני ישראל ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם 'לדורותם', על ידי שיתנו ציצית על כנפי בגדיהם, יזכו 'לדורותם'. ואולי זהו המקור למנהג שהכלה שולחת טלית לחתן לפני החתונה, והוא מטיל בה ציציות, כדי שיזכו לזרע של קיימא.

סיפורים רבים מסופרים על סגולתה של מצות ציצית, שפעמים רבות הגינה על מקיימה מפני מרעין בישין. מסופר בספר 'מעשה איש' בשמו של רבי יעקב פלינט: 'אני ואחי התאוס' מספר ר' יעקב 'נולדנו שנים רבות לאחר לידת אחותי הגדולה. בגלל בעיה בלידה של אחותי, גרמו לרופאים להתייאש מכך שיוולד להורי פרי בטן נוסף. אך אבי, שהיה מקורב מאוד לחזון איש והתייעץ עימו בענין, לא שעה לקולות הייאוש של הרופאים, כי באחד הניסיונות אמר לו החזון איש: הפעם יהיה הכל בסדר!'. ואכן טרם לידתנו, אמי עברה סיבוכים רבים עד כדי שיתוק בחצי גופה, ולמרות שהרופאים המשיכו לייאש את אבי, וציוו עליו שאמי לא תרד מן המיטה אפילו לרגע, הוא עשה הכל כפי הדרכת החזון איש, ובמקום לרתקה למיטה, הוא היה מוריד אותה באישון לילה מהמיטה והולך איתה כשעה וחצי כציווי החזון איש. בסופו של דבר, לאחר ויכוח גדול עם פרופסור רחמילביץ, ולאחר שהרופא נפגש אישית עם החזון איש, הסכים הרופא שלא לנתחה, באחריותו של החזון איש. ובשעה טובה ומוצלחת אחי ואני נולדנו, מידי פעם היה החזון איש מבקש מאבי שיביא אותנו אליו. אך קשיים טכניים וארגוניים מנעו ממנו לקיים את בקשתו. ביום רביעי האחרון לחיי מרן החזון איש, הוא צווה על אבי בנחרצות: 'ר' מרדכי, תביא את הילדים! עכשיו אתה נוסע ומביאם אלי. לא נותרה בידי אבי כל ברירה, הוא נסע עם מונית לתל אביב כדי להביאנו אל החזון איש. באותו יום קנה לנו אבינו קורקינט חדש, ולא הסכמנו להשאיר אותו בבית. כאשר נכנסנו אל החזון איש, ניסה אבי להרגיע אותנו שלא נשחק בקורקינט לפני הרב, אך החזון איש אמר לו: 'הנח להם! הוא שוחח עם אבי ושאל אותו מי הגדול בינינו, כאשר שמע שאני הגדול הוא הניח אותי על ברך ימין ואת אחי על ברך שמאל וברך אותנו. לאחר מכן פנה החזון איש לאחי ושאל אותו: 'אתה יודע מה זה ציצית?' אחי לא הבין את שאלתו של החזון איש, ואבי הוציא מבגדיו את ציציותיו והראה לו אז אמר לו החזון איש: 'אני רוצה שכל החיים תלך עם ציצית, אבי שאל את החזון איש: 'ומה עם בני הראשון?', אך הוא לא ענה ושתיקתו חזרה על עצמה, גם כאשר המשיך אבי לשאול אותה שאלה כמה פעמים. לאחר שלושה ימים מפגישה זו, נסתלק החזון איש לבית עולמו, שנים רבות לאחר מכן, במלחמת יום הכיפורים, שירת אחי במוצב בצפון הארץ. באחד הימים כאשר ישב בתצפית, הוא קרא עיתון והניח את נשקו לצידו. לפתע הסתבכו חוטי הציצית שלו ברובה, והרובה נפל, תוך כדי שאחי

התכופף כדי להרים את הרובה, פגע טיל בעמדה בנס, אחי נפצע רק באורח קל, בידו ובכתפו. לו אחי היה יושב כרגיל ולא היה מתכופף, הספור היה מסתיים, חלילה, באסון גדול. ומסופר על הפני יהושע שפעם יצא לרחוב וחיות רעות הסתובבו שם ואריה רץ אחריה ולפתע האריה ברח בזכות הציצית שלבש.

וידוע שגדולי הדור הידרו לקנות ציציות מהודרות מאוד וכן השתדלו בזה מאוד להקפיד על זה קלי ואנוהו וכל עניין נוסף של הידור הם רכשו בהון רב, כן מסופר על החת"ס. רבי חיים פנחס שיינברג שהיה ענק בכל התחומים מצוות ציצית אצלו היתה שיא השיאים מרוב חביבות המצווה הוא לבש עד קרוב לגיל מאה (שאו הוא נפטר) עשרות ציציות במשקל רב, כבדות מאוד היו הציציות שנשא עליו, מחממות מאוד בקיץ הלוהט, אך רבי חיים פנחס מעולם לא וויתר והיה אומר אילו הייתם יודעים איזה שמחה יש לי מהמצווה המיוחדת הזאת הייתם שמחים עמי. גם כשהמשקל הגדול של הציצית הכביד עליו מאוד וגרם לו נזק בגוף הוא לא וויתר ואמר הצלקות שיש לי מזה זה המדליה הגדולה ביותר, וכמה פעמים התבטא שאמנם זה מנהג אישי שלי אבל אתם לא יודעים מה הערך הגדול של מצוות ציצית שא"א לתארה כלל. **רבי יחזקאל אברמסקי היה דיין בבית הדין**, היה זה בימים שהיו פצצות חיל האוויר הנאצי, באותו יום הרב טיפל בעניינם של בני זוג שבאו להתגרש. פתאום שמעו פיצוץ אדיר שהיה בלי שום הודעה מוקדמת. כעבור שעה לאחר הפיצוץ לאחר צפירת ההרגעה בא בנו של רבי יחזקאל לראות מה נעשה עם אביו שהיה ממש במקום הפיצוץ. בדרך כבר פגש את אביו שהיה נראה נורא. במקום היו פצועים קשה, הבעל שרצה לתת גט נהרג במקום. כשהזכיר רבי יחזקאל את המעשה והנס, ליטף בחביבות תוך כדי דיבורו את הציצית שלבש, ואמר: אני כשלעצמי לא הרגשתי אז שום פחד. כשאני מתעטף בציצית ואומר את הפסוקים 'מה יקר חסדך אלוקים ובני אדם בצל כנפיק יחסיון', אני מרגיש בברור שאני נכנס עכשיו לחסות בצל כנפיו של הקב"ה, ושום רע לא יקרה לי. גם באותו זמן התעטפתי בטלית לפני סידור הגט כמו שאני עושה תמיד. חסיתי בצל כנפיו של ריבונו של עולם – ואיך אפחד?! ועוד הוסיף: שיתכן שזה הציל אותי מן הפיצוץ. **סיפור אחד היהודים** שזכה לעלות לארץ מאירן: לפני שנים רבות כשהוא היה בחור צעיר, הוא גויס לצבא האיראני ונשלח למלחמה נגד עיראק, המלחמה היתה קשה מאד, רוב החיילים שנלחמו נהרגו, יום אחד הוא נשלח עם קבוצת חיילים למקום מסוכן ביותר, היה שם קרב וכל החיילים שהיו אתו נהרגו, ורק הוא חזר חי למקומו. המפקד שראה אותו ושמע שרק הוא חזר חי, חשד בו שהוא מרגל לטובת עירק ולכן השאירו אותו בחיים, ומיד העמיד אותו למשפט. החייל הוריד את חולצתו והראה להם את הציצית שהוא לובש, הוא הסביר שהוא יהודי וליהודי יש מצוות ציצית, הציצית היא שומרת מכל הסכנות. המפקד שמע, האמין לו ומיד שחרר אותו.

סיפור מרגש היה לפני שנים עם רבי משה פרדו מייסד מוסדות אור החיים בבני ברק. הרב פרדו הגיע לקליפורניה כדי לאסוף כספים למען המוסדות, פתאום הרגיש חולשה גדולה, רק נכנס לבית שבו התארח ונפל על המיטה. בעל הבית מיהר להזעיק עזרה, קרא לרופא מקומי. הרב פרדו היה עצוב הוא נסע כ"כ הרבה שעות, תכנן להיפגש עם נדיבים, ועכשיו הוא לא יוכל. הוא קווה שיחלים ומיד יצליח לחזור ארצה. הרופא שהגיע היה יהודי, אך לא ראו עליו שום סימן יהודי. הוא גדל ביישוב קטן ונידח, ובא לאותו מקום לעבודה, הוא לא עשה שום הכרות עם הקהילות היהודיות שהיו שם. כשראה את הרב פרדו הוא התרגש מאד, רב יהודי... כשבדק אותו הרופא הרב פרדו היה צריך להוריד את החולצה. הרופא ראה את הציצית ולא האמין! מה, עד היום יש כאלה שלובשים ציצית?! הרב סיפר לו שלא רק בארץ ישראל יש יהודים עם ציצית גם בארצות הברית יש קהילות גדולות ומפוארות והמון יהודים שלא מסתובבים בלי ציצית. הרופא היה נרגש מאד. הרב סיפר לו על עיסוקיו, על המפעל הגדול שיש לו, שבו כאלף בנות שכולם בס"ד בבוא העת יתחתנו עם אנשים שמניחים תפילין ולובשים ציצית. הרופא היה המום ומבולבל לשמוע שגם על תפילין יש כאלה שמקפידים היום. הוא חשב שהיהדות נגמרה.. הרב פרדו מיד הבין שכדאי לקרבו, הוא הציע לו להניח תפילין והרופא בהתרגשות גדולה הניח תפילין וקרא קריאת שמע. הרב פרדו חשב בליבו שאפילו שאין ביכולתו ללכת ולאסוף כסף עבור מוסדותיו, הכל היה שווה כדי להגיע למקום כ"כ מרוחק בשביל שיהודי יניח תפילין... וכסף ד' יסדר לו פעם אחרת. אחרי תקופה ארוכה התקשר אדם זר למשרד וביקש לבקר במוסד. הרב פרדו לא ידע במי מדובר ובכל זאת הזמינו בשמחה. עת הפגישה הגיעה ומי מופיע? הרופא בעצמו. הם התרגשו להיפגש, והרופא ביקש לראות את מוסדותיו, האם באמת הדבר נכון שלומדות אלף בנות? הם עברו מבנין לבנין ומכיתה לכיתה והרופא ראה והתרגש נורא. בסיום הסיוור פנו הם למשרד ואז אמר הרופא "תראה, כסף יש לי המון, משפחה אין לי בכלל... כשיספרת לי על המוסד שבו אלף תלמידות, חשבתי שזו גוזמה. רציתי לבוא לבדוק, ואם זה נכון לתת לך את כל הירושה שלי לאחר מותי..." הרופא מיד ביקש לקרוא לעורך דין ובמקום חתם שכל כספו יינתן למוסדות אור החיים. הרב הודה לו מאד והסביר לו איזה מצווה גדולה וזכות עצומה זה. הרב פרדו התרגש מאד וסיפר בזכות מה זכה לכל זה? בזכות מצוות ציצית.

מספר רבי יצחק זילברשטיין מעשה בבחור שחלה במחלה הקשה, הבחור לומד באחת הישיבות הקדושות. והתיישר בייסורים נוראים, ולאחרונה החל לקבל טיפולים כימותרפיים בבית החולים. בבואו למחלקה הוא צריך ללבוש בגדים סטריליים ולכן עליו להחליף את בגדיו בבגדים של בית החולים. הבחור החליף, אך מכיוון שבבית החולים אין ציצית הוא הביא עמו ציצית מכובסת ונקייה, שתענה על הדרישות של בית

החולים. כאשר ראתה האחות את הציצית, היא לא הסכימה להכניסו לטיפול עם הציצית ודרשה שיווריד אותה, למרות שהבחור הסביר שזה נקי וסטריילי לא היה עם מי לדבר והיא התעקשה שכך לא תכניס אותו לטיפול, אך הבחור הצדיק עמד על שלו ולא רצה להוריד את הארבע כנפות. הוא ישב בחוץ והמתין. כעבור שלוש שעות!!! עבר במקום אחד מבחירי הרופאים והתעניין מה הבחור עושה בחוץ? שטח הבחור את הבעיה בפני הרופא, שמע זאת הרופא ונכנס לחדר הטיפולים, לאחר שעה קלה יצא נרגש כולו ונסער. שאלו הבחור מה הוא כ"כ נרגש? ענה הרופא שדבר ראשון יכנס לקבל את הטיפול עם הציצית ואחר כך הוא יספר לו. כשנגמר הטיפול הקשה ניגש הרופא לבחור כשדמעות בעיניו והחל לספר: אני יהודי שאינו שומר תורה ומצוות, אבל הפעם זכיתי לראות כיצד האלוקים שומר על מי שעושה את רצונו, כשנכנסתי לחדר לשכנע את האחות שאין בעיה עם הציצית שלך, רציתי לדעת איזה טיפול אתה מקבל, ולא האמנתי לראות שהאחות התכוונה לבצע בטעות טיפול שלא מתאים לך, והיה יכול לדרדר את מצבך עד מוות חלילה. הרופא הוסיף ואמר שהאחות לא עשתה זאת בכוונה, אבל אם לא היית מתעקש ועומד על רצונך ללבוש את הציצית מי יודע באיזה מצב היית עכשיו?! בזכות שסירבת לקבל את הטיפול בלי הציצית נמנע ממך אסון גדול.

היה יהודי שבנו סר מהדרך. התדרדר עד שהגיע לשפלות עד כדי כך שרצה להינשא לגויה. אביו ששמע מזה כ"כ כעס עד שגרשו מהבית. לאחר מעשה לא ידע אם טוב עשה והלך לרבו האדמו"ר מבעלזא ושאל אם טוב עשה. האדמו"ר אמר שאכן לא נכון להרחיקו, ואמר לו לשנות את התנהגותו ומעכשיו לקרב אותו ולנסות להביאו לאדמו"ר. האב הלך לחפש את בנו, ומצא אותו מסכן ואומלל חי כהומלס. הוא עשה כדברי האדמו"ר והציע לו לשוב לביתם. הבן הסכים. בבית האב פינקו והאכילו במיטב המאכלים, ולא דיבר בכלל על הרצון להינשא לאותה גויה. באחד הימים פנה האב לבנו ואמר: אני נוסע לאדמו"ר מבעלזא אתה רוצה להצטרף אלי? הבן, שהכיר טובה לאביו שהכניסו לביתו, הסכים כדי לגרום לו קורת רוח. בדרך דברו על נישואיו עם הנוכריה ואז הבן אמר בתוקף שאין אף אחד בעולם שיצליח לשנות את דעתו בענין. כשהגיעו לבעלזא נכנסו שניהם לרבי, והרבי פתח בשיחה לבבית עם הבן עד שחש כי הוא רוחש לו אמון, ואז נתן לו הרבי טלית קטן ובקש לבש אותה מתחת בגדיך כשתהיה בין נכרים כי זהו מקום סכנה והטלית הזאת תהווה לך שמירה. הבן הסכים ושמח שהרבי לא מנסה להשפיע עליו שלא ינשא לגויה. כשהגיע מועד החתונה על פי עצת הרבי האב הגיע להשתתף. הוא ישב בצד ועקב אחר הנוכרים המתהוללים, בנו ישב בראש השולחן והשתכר, כטוב ליבו ביין הוריד את חליפתו ופתאום לעיני כל התגלו חוטי הציצית. מיד זעמו הגויים למראה הציצית שזהו הבגד של היהודים, והחלו להכותו עד כמעט זוב דם, הוא הצליח לנוס על נפשו ולברוח מהמקום כל עוד רוחו בו. אותו חתן ראה בחוש מה הגויים יכולים לעולל וכמה הם שודדים ורוצחים כשמשוהו קטן לא מסתדר אצלם, והם לא באמת מחבבים אותו. הוא התרגש מאד שניצל מהם בזכות הציצית ששמרה עליו, והחל להתחזק ולהתקרב לאביו שבשמים עד שנעשה לבעל תשובה. והכל בזכות הציצית.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדו"י כמו"כ ידיעות ודברים מענייני היום ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: למה האיראנים שולחים טילים בעיקר בלילה ולא ביום? **תשובה:** הטיל לא מוכן על משגר ומחכה ללחיצת כפתור, אלא הטיל אורכו 17 מטר ומשקלו כ-7 טון עם משקל ראש נפץ של 500 ק"ג, וצריך להוציא אותו ולהניחו על משגר שזה משימה מורכבת ומסובכת בפני עצמה בהתחשב בגודל ובמשקל, ובכל טיל יש כמות דלק של 12,000 ליטר וזו פעולה ארוכה ודורשת המול לוגיסטיקה ופועלים רבים שעלולה להיחשף בידי המודיעין של ישראל, וזה כל טיל בפני עצמו, ק"ו כשרוצים לשגר כמה עשרות טילים, ולכן בשעות החשיכה קל להם יותר לעשות את זה בלילה.

שאלה: מצד אחד בימים אלו יש כל כך הרבה הארת פנים מד', המדריכנו על במות אויבינו וירם קרנינו על כל שונאינו הנפרע לנו מצרינו והמשלם גבול לכל אויבי נפשינו, ומצד שני יש הסתר פנים באירועים קשים של הרוגים ופצועים, אז הארת פנים או הסתר פנים חלילה? **תשובה:** אם הקב"ה היה עושה 100% הצלחה של יירוטים לא היו שמים לב להודות לקב"ה, כמו שהיום שיש אנטיביוטיקה כמעט אף אחד לא מודה לד' שניצל ממוות או חיידק, וכן גם פה אנשים היו חושבים שככה זה שיש מערכת יירוט ולא שמים ליבם להודות לד' ולכן הקב"ה עושה תזכורת מידי פעם מה מסוגל טיל אחד לעשות שזה לשבור 26 בניינים ולהרוג אנשים, וכמובן הכל עם חשבון שמים מדויק להפליא, ואפילו בחסדיו הגדולים הוא עושה את התזכורות האלו הרבה פעמים ע"י הריגת אנשים שאינם בני ברית והכל כדי לעורר אותנו ולחזקינו בחסדיו האין סופיים עמנו שבכל יום ערב ובוקר וצהריים בכל עת ובכל שעה.

שאלה: המבצע הצבאי המתנהל עכשיו הוא אירוע חסר תקדים שכבר עכשיו השיג תוצאות בלתי נתפסות, של חיסול המון בכירים צבאיים באיראן, כל צמרת הפיקוד שם ומדעני גרעין נפגעו קשות, ופגיעה קשה במתקני הגרעין, מאות טילים בליסטיים הושמדו ונמלי תעופה נפגעו וכו'. איך הצליחו בדרכי הטבע לעשות את כל זה? **תשובה:** היו פה תחכומים אדירים שהפילו בפח את המשטר האיראני, שעשו מבצע הטעיה מיוחד במינו שאפילו נשיא ארה"ב השתתף בהטעיה הזו שכביכול תקף את ישראל והורה להם לא לתקוף באיראן ודיבר על פגישות משא ומתן עם האיראנים, ופרסמו בישראל שראש הממשלה הולך לנפוש ושיש חתונה של בנו, כך שהם לא חלמו שהתקיפה תהיה בזמן קרוב כל כך, ואז הגיעה ההפתעה הגדולה עם מאות מטוסים

יחד עם פעולה מבצעית וחשאית של המוסד שהקימו באיראן בסיס לבניית כטבמ"ים. המבצע תוכנן ובוצע במהלך שנים רבות, כאשר רכיבי כטבמ"ים נשלחו לאיראן במגוון שיטות מתוחכמות; רכיבים קטנים הועברו בתוך מזוודות באמצעות שליחים שונים; רכיבים גדולים יותר הוטמנו בתוך משלוחי סחר רגילים, כאשר במקרים רבים המובילים עצמם לא ידעו מה תוכן הסחורה שברשותם. לאחר הגעתם לאיראן, סוכני מוסד מקומיים אספו את הרכיבים וצוותים מישראל שאומנו במדינה שלישית הם אלו שהרכיבו את הכטבמ"ים בסתר, לאחר ההרכבה הם הוצבו באופן חשאי בסמוך ליעדים איראנים בכירים ואסטרטגיים כולל מערכות הגנה אווירית אתרי שיגור טילים בסיסים צבאיים וגרעיניים, ותפקידם במתקפה היה גם לשבש את מערכות ההגנה האווירית של איראן מה שאיפשר למטוסים לפעול בצורה בטוחה ובחופשיות רבה. כמו כן תקפו משגרי טילים, פעולה זו יחד עם תיאום מדויק ומפליא של כלל הכוחות שפעלו במקום הם הצליחו לשבש את שרשרת הפיקוד והשליטה האיראנית. והם פרסו עשרות טילים ששוגרו אל עבר חדרי השינה של מפקדי משמרות המהפכה של איראן, ואף התפרסם שהצבא גרם בדרכים שונות לצמרת הצבאית של איראן להתכנס יחד לפגישה סודית ודחופה וכך חסלה את כולם, וכיום היא נמצאת בעליונות אווירית עליונה על כל שטח איראן שהם לא יכולים להעלות מטוס אחד לשמיים כי מיד מפציצים אותו, וככל שעובר הזמן אנחנו מבינים איזה חסדי שמיים אדירים וכבירים היו כאן, שהקב"ה באהבתו לבניו הראה את חיבתו הגדולה ורחמיו האין סופיים איך דברים ששניות אחדות הבדילו בין הצלחה אדירה לכישלון חרוץ. למשל שתקפו את מתקן הגרעין בנתנו בדיוק בזמן, ואם האיראנים היו עוצרים את הפעילות של הצנטריפוגות הנזק שם היה מזערי, ובגלל שהם היו באמצע פעולת הסתובבות מהירה מאוד אזי הנזק שם היה הרבה יותר קשה. וכל זה בזמן שהאיראנים ניסו בכל הכוח לגייס מרגלים שיעשו פעולות מוזרות ומצחיקות כמו תליית מודעות נגד ראש הממשלה ולבצע פעולות ופרובוקציות שונות בתוך המדינה. וכל זה בזכות התורה ולומדיה שמתגברים כארי לעשות רצון קונם שהם מעמידי ושומרי העולם מכל הצרות. ונכון שלעיני מראה בשר רואים אנו את המטוסים והמפציצים, את כוחות הצבא בקרקע, את אנשי המוסד והשב"כ, אבל כבר למדנו מהעבר שאילולי חסד ה' עלינו, טעות אחת קטנה יכולה לשבש את כל התכניות ולהפוך את הכל לאסון נורא. ומהי זכותו של עם ישראל להינצל ולהצליח בניסי ניסים באופן שאף אומה לא זוכה לו, התשובה היא כמו שכתבו הקדמונים הן עם כלביא יקום, כשהן עומדין משנתן שחרית הם מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המצוות ללבוש ציצית ולהניח תפילין ולקרוא קריאת שמע וזה עם כלביא אמיתי שמנצח רק ע"י התורה והמצוות.

שאלה: מתי נוצר המשבר הגדול ביחסים שבין איראן וישראל ועל איזה רקע? **תשובה:** לפני קרוב ל-50 שנה היחסים בין שתי המדינות היו טובים מאוד ואיראן נחשבה לידידתה המוסלמית הקרובה ביותר של ישראל. בשנת 1979 התרחש באיראן המהפך הגדול עם עלייתו לשלטון של האיטוללה חומייני ומאז החלה תקופה חדשה של עוינות קשה וזו הלכה והחריפה עם השנים, כולל אימוץ גישות של אניטשמיות, אנטי ציוניות ואנטי-מערביות ככלי מרכזי במדיניות החוץ של איראן שהולידה את ציר ההתנגדות. עם הזמן החריף הסכסוך האיראני-ישראלי, בשל העובדה שהחזון האיראני היה ועודנו להשליט את דת מוחמד על כל העולם במתכונת הפלג השיעי הקיצוני, וכך הוא נהפך לסכנה עבור כל העולם המערבי, ולא רק עבור ישראל. הנשיא הנוכחי חמינאי הוא הרבה יותר תקיף ועוין לישראל. הוא בנה את תכנית הגרעין וכמו כן הוא דאג לחזק ולממן את המיליציות השיעיות ברחבי מזרח התיכון, מה שיצר את ציר ההתנגדות כלשונו, כאשר השאיפה היא, כאמור, להשמיד חלילה, את ישראל ולהשליט על העולם את דת מוחמד.

שאלה: כיצד איראן תכננה להשמיד את מדינת ישראל, וכיצד הקב"ה הצילנו מידם וסיכל את מזימתם? **תשובה:** איראן במשך שנים חימשה את הפרוקסים (שליחים) שלה סביב מדינת ישראל החל מחמאס בעזה דרך חיזבאללה בלבנון, השליחים השיעיים בעיראק ומשטר אסד בדמשק והחותים בתימן, והיא עצמה התחמשה בכמויות נשק אדירות, כאשר תקוותה היתה להגיע ליום פקודה עם נשק גרעיני בארסנל הנשק שלה, וכך תפעיל את כל שליחיה באיזור במתקפה משולבת מכל הכיוונים כאשר היא עומדת בראש המתקפה וכך תשים קץ למדינת היהודים ר"ל, ואי אפשר לתאר חלילה וחס מה היה וכיצד היתה נראית מתקפה כזו על ישראל, רק שהמה חשבנו חשבונות רבים ועצת ד' היא תקום ואז הגיעה מתקפת שמחת תורה שעם כל האסון הנורא שהביאה עמה, היא טרפה את הקלפים של איראן, היא הביאה הרס וחורבן על החמאס וכמובן החיזבאללה הוכה קשות מאוד כאשר כל מנהיגיו וצמרת הפיקוד שלו חוסלה, המשטר בדמשק נפל, והאויב היחיד שנשאר במגרש הוא איראן, ועוד חסד של הקב"ה הוא שנשיא ארה"ב הוא טראמפ שנתן אור ירוק למתקפה על איראן, וכך עצת ד' היא תקום, שהצילנו מידם וסיכל את מזימתם.

שאלה: ידוע שהחזו"א אמר שבבני ברק לא יפלו טילים, ואכן כך היה כל השנים בחינה של צדיק גוזר והקב"ה מקיים, ואמנם בימים האחרונים נפל טיל בשכונת פרדס כץ בבני ברק שהוא בשטח המונציפלי של בני ברק, ואמנם אין אנו יודעים חשבונות שמים אבל תורה היא וללמוד אנו צריכים? **תשובה:** גדולי הדור כתבו שאין לסמוך על הנס וברור שצריך לשמור על ההנחיות וגדרי ההשתדלות. ולגופו של עניין מובא בחוט שני שבזמן החזו"א נפלה פעם פצצה בפרדס כץ ואמר החזו"א ששמע מינה שפרדס כץ זה לא בני ברק אף שהיתה בתחום שיפוטה של בני ברק, והוסיף רבי ניסים בחוט שני שכיום יש את ההבטחה של החזו"א גם

בפרדס כץ בזכות מוסדות התורה הרבים הפזורים שם, וכן אמר כמה פעמים רבי חיים קניבסקי, והתפרסם בשם הרב זילברשטיין שבמקומות שמחללים שבת (דהיינו רחוב שנוסעים בו בשבת) אז לא חל עליהם ברכת החזו"א, אבל עדיין אין ספק שהקב"ה ברחמיו חס עלינו ואפילו שנפל שם זה היה רק בבנין ריק ולא על בנין מגורים, מה שמנע אסון הרבה יותר גדול ואין ספק שזה בזכות מוסדות התורה והכוללים שנמצאים שם.

שאלה: איזה סגולות ישנם כדי להינצל? **תשובה:** בגמ' כתוב אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי, אמר להן הקב"ה לישראל, אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית אי אתם נמסרין בידם שבזכות קריאת שמע יכולים להינצל, רבי דב לנדו מביא מהחזו"א לקרוא פרק צ"א שבתהילים והוא סגולה בדוקה להינצל ממזיקים ופגעים שונים, וידוע בשם החפץ חיים לומר ג' פעמים את הפסוק יענך ד' ביום צרה, ויש להוסיף לילדים שיקבלו ע"ע קבלה קטנה כמו לומר 3 פעמים ביום שהכל בכוונה ועי"ז תהיה להם הגנה.

שאלה: בימים אלו כשהממשלה רודפת את לומדי התורה (ואפילו שרים מסורתיים ודתיים משתתפים בזה), איזה זכות יש לראשי המדינה שהצליחו בהתקפה על איראן? **תשובה:** כמובן, איננו יודעים חשבונות שמים אבל מאחר והתפרסם שבזמן ההחלטה על המלחמה שרי הממשלה חלקו ביניהם את ספר התהלים להצלחת המערכה, וכמו כן ראש הממשלה הלך להתפלל בכותל המערבי ערב קודם המתקפה, אזי למרות שהוא ומרבית שרי הממשלה אינם שומרי תו"מ (בלשון המעטה), ר"ל, אבל המעשה שעשו היה בו כדי לעורר אנשים להתבונן ולהבין שהכל בזכות התפילות וכל מעשינו הם בגדר השתדלות בלבד, ורק בורא עולם הוא מחליט כיצד ואיך יצליח המבצע נגד איראן. וכנראה שגם דבר כזה שנגרם ללא כוונה על ידי מי שאינו נמנה על מחנה היראים, הוא זכות. אבל, כאמור, זו רק מחשבה. בחשבונות שמים אין לנו שיג ושיח.

שאלה: מי הם המגינים הגדולים על כלל ישראל? **תשובה:** כבר כתבו גדולי ישראל שכל בן תורה חובש בית המדרש הוא המגן הכי גדול על כלל ישראל ומובא בגמ' שרבנן אינם צריכים שמירה כלל וחובה כפולה מוטלת על כל בן תורה כעת להתגבר להתאמץ בכל היכולת בשקידת והתמדת התורה ביתר שאת ועוז וזוהי שמירתנו דתורה מגנא ומצלל. יחד עם זאת כיוון שיש מאות אלפי יהודים ורבים מהם שותו"מ שנמצאים בחזית עלינו להשתתף בצערם להתחזק ולהתפלל לשלומם.

שאלה: בימים אלו שהרקע הביטחוני המתוח והאזעקות החוזרות, רבים חווים לחץ, חרדה וחוסר אונים, דווקא בתקופות אלו חשוב לזכור שהאמונה והביטחון בבורא עולם – שהוא מנהיג את הכל לטובה – הם עוגן פנימי שמחזק ומאיר את הדרך. לצד האמונה, ניתן להיעזר גם בכלים רגשיים פשוטים לחיזוק והקלה, מה אפשר לעשות כדי להפחית חרדה כללית ולחזק חוסן נפשי? **תשובה:** כתיבה רגשית: הקדישו כמה דקות לכתוב בצורה חופשית ומשוחררת כל מחשבה ותחושה שעולה – במיוחד כאלה הקשורות לפחד וחרדה. אפשר לכתוב גם משפטים לא מסודרים, מילים חוזרות או קטעים מבולבלים – העיקר לתת לדברים לצאת. זה מאפשר פריקה והקלה רגשית משמעותית. וכן נשימות חדו"ה (5-6-4-8): 8 שניות שאיפה, 4 שניות עצירה, 6 שניות נשיפה, 5 שניות עצירה – וחוזר חלילה 5 פעמים. מסייע להרגעה עצבית. וכמובן צמצום חשיפה לחדשות: הסתפקו בעדכון פעמיים ביום. הימנעו מהצפה. שמירה על שגרה: השתדלו לקיים סדר יום קבוע, אפילו אם חלקי. השגרה משרה ביטחון. וגם מאוד חשוב תנועה וצחוק: פעילות גופנית, מוזיקה, הומור – כל אלו תורמים לויסות רגשי חיובי. **וברגעי לחץ של אזעקה או בעת שמיעת פיצוץ** ישנם מספר דברים לתועלת וביניהם נשימה הפוכה: ריקון האוויר מהריאות, עצירה לשתי שניות, והרפיית הריאות. וחזרה 5 פעמים על צורת נשימה זו – מחזיר שליטה לגוף. וכן הכרה בתחושות: עצרו לרגע ונסו להרגיש היכן בגוף יושב הפחד. אל תדחיקו – פשוט תנו לזה להיות ותחו אותו. וכן תנועת עיניים: מבלי להזיז את הראש – הזיזו את העיניים מצד לצד (ימין-שמאל) כ-20 פעמים. מסייע לשחרור מתחים.

שאלה: איך אפשר לעזור לילדים שחווים פחד וחרדה? **תשובה:** שיחה פתוחה: דברו עם הילד. תנו לגיטימציה לפחד, הקשיבו באמת. ציור רגשות: עודדו את הילד לצייר את הפחד אחר כך הפכו את הציור למצחיק (למשל להוסיף בציור כובע מצחיק וכד'). שיקוף בטוח: דוגמא: "הייתה אזעקה, היינו בממ"ד, עכשיו אנחנו בבית והכול בסדר בע"ה". עוגנים רגשיים: לאפשר לילד לשמור בובה/דובי שלא יפחדו וזה מעניק תחושת אחריות ושליטה. נשימות יצירתיות: להדריך נשימות עמוקות דרך דמיון של הפרחת בועות סבון. לסיכום – בתקופות לחוצות, הגוף והנפש זקוקים להכוונה עדינה ופשוטה. גם אם אינכם אנשי טיפול, יש לכם יכולת לעזור לעצמכם ולילדים בעזרת כלים נגישים ונעימים, את הדברים האלו קבלתי מאת הרב ישראל גודמן וניתן לפנות אליו במייל g0504132928@gmail.com.

שאלה: ממה צריך להתרחק? **תשובה:** מחבר רע: בפרשתנו מסופר שלאחר שיהושע נבחר לתור את הארץ ברך אותו משה שינצל מעצת המרגלים, ואף כלב כשהגיע לארץ אומר רש"י שהוא השתטח על קברי אבות וביקש מה' שיחוס עליו והוא ינצל מעצת המרגלים. רואים מכאן שגם גדולי עולם צריכים לחשוש מהשפעה של חבר ושכן רע. וידועים דברי חז"ל שעל האדם להתרחק ביותר מחבר רע או משכן רע, ודבר זה יכול להשפיע רבות על האדם. ועל ההורים מוטל לפקוח עין על החברים של ילדיהם ותלמידיהם, כי למי שיש חברים הגונים הוא הגון, ומי שחלילה אין לו חברים הגונים הוא עלול לעשות כמעשיהם. וכדברי הראשית חכמה שכותב שעל האדם להתחבר לחברים טובים כי כל אדם עושה כמעשה רעהו ולכן יש להתרחק מחברת האנשים הרעים. ובאבות כתוב שהדרך הישרה שידבק בה האדם הוא חבר טוב והדרך הרעה הוא חבר רע,

ואוי לרשע ואוי לשכנו. וגם האדם הכי צדיק כשהוא בחברה רעה הוא עלול ליפול, וידועה האמרה 'אמור לי מי חברך ואומר לך מי אתה'. ובקונטרס תושיע בנים על רבי מיכל יהודה ליפקוביץ הביא רבות בעניין חובת חינוך הבנים, והביא שעל כל הורה לדעת שלא די בזה ששולח את ילדיו לחידור טוב או לבית ספר טוב, אלא עליו לשים לב ולהשגיח על קשרי החברות של ילדיו, ולהשגיח שלא יתחברו כלל עם חברים שאינם הגונים כל כך, ש"הרבה שכנים הרעים עושים" (כלשון המשנה בפ"א דסוטה ז' א'), ועל ההורה לדאוג שידבקו רק בחבר טוב שאפשר לקבל ממנו השפעה לטובה. כי השפעת החברים - על ידי דיבוריהם ועסקיהם - רב הוא מאוד הן לטוב והן למוטב ח"ו, ולכן יש גם להשתדל למעט - עד כמה שאפשר - את הסתובבות הילדים ברחובה של עיר עם חבריהם מחוץ לשעות הלימודים, כדי שתהא עין ההורים פקוחה עליהם בשעות אלו. ומפני שאי אפשר להשאיר הילדים בלא חברה מבני גילם, עדיף שמסגרת משחקיהם, או לימודם עם חבריהם, יהיה הכל בתוך הבית. והיה אומר לילדים שבאו להתברך אצלו לפני הבר מצווה: אם ברצונך להצליח - עליך להתרחק מחברים רעים, ולהידבק רק בחברים טובים. חבר רע יכול לקלקל השפעה טובה של שנים. ילד יכול לגדול בבית טוב, עם הורים טובים ומחנכים אותו בדרך הטובה, יש לו מחנכים טובים ומצויינים, אבל אם יש לו חבר רע - הוא יכול לקלקל לו את כל ההשפעה הטובה ואז הילד רח"ל מתדרדר. והיה מוסיף: הרבה הרבה מהבעיות שאני רואה ושומע על ילדים שיצאו לתרבות רעה רח"ל, הכל התחיל עם חבר רע. ויש להוסיף שהרחק משכן רע הכוונה היא רע לבריות, וכמו שכותב רבי חיים מוולאז'ין בספרו רוח חיים על אבות א"ז שאם השכן הוא רע לבריות אז אפי' אם הוא טוב לשמים וצדיק גדול יש להתרחק ממנו, ואם הוא טוב לבריות ורע לשמים אמנם אין להתחבר עמו, אבל לא צריך להתרחק ממנו. **ורבי אהרן מבעלז** היה נוהג להביא תדיר שעל עניין של חברה רעה אנו כופלים ומתפללים כל בוקר לקב"ה שירחק אותנו מאדם רע ומחבר רע, כמה פעמים וכ"ז למה כי להישמר מחבר רע צריך שמירה מיוחדת ולכן הוצרכנו לכפול ע"כ בתפילה.

שאלה: מה הם חשיבותם של העיניים? **תשובה:** בפרשתנו ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. התורה אוסרת עלינו להסתכל במראות אסורות כדי שלא נסור אחרי המראות הללו ונכשל באיסורים חמורים יותר. האלשי"ך כותב שהטעם שכתוב קודם אחרי לבבכם ורק אח"כ אחרי עיניכם, הרי קודם רואים ואח"כ הלב חומד? עונה ע"כ האלשי"ך שכשאדם רואה ראייה אסורה פעם ראשונה אין לו ע"כ איסור כי הוא נאנס, הבעיה היא אם הוא חוזר שוב להסתכל שאז זה ראייה אחרת תאוות הלב וזה הראייה האסורה. וא"כ אומר האלשי"ך זה כוונת הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם ואז אחרי עיניכם, אבל מה שהעין ראתה לא בגלל הלב אלא בטעות ע"ז אין טענה על האדם משום שהוא אנוס. ומצינו שביום הכי קדוש בשנה קוראים את הפרשה על העריות, ובגמ' מסופר שאותו האיש יש"ו בתחילה היה תלמיד של רבי יהושע בן פרחיה ובגלל חוסר שמירה על העיניים הוא הגיע לשפל הגדול אליו הגיע, ועונשו שכל יום מבשלים אותו בסיר של צואה רותחת וכמבואר בגמ'. עוד מסופר בגמ' על רבי מתיא בן חרש שמימיו לא נשא עיניו לאישה ופעם נתקנא בו השטן וניסה להכשילו עד שראה רבי מתיא שאינו יכול, הוא ביקש מתלמידיו שיביאו לו אש ומסמרים והוא שרף את המסמרים באש וכשהיו רותחות הוא שם על עיניו כדי שיתעוור והוא ולא יכשל חלילה. באותה שעה קרא הקב"ה למלאך רפאל שירפא אותו, ורבי מתיא לא הסכים להתרפאות, ורק לאחר שקיבל הבטחה משמים שלא יכשל הוא הסכים. **כתב הרמב"ם** חמשה דברים העושה אותן אין חזקתו לשוב מהן, לפי שהם דברים קלים בעיני רוב האדם ונמצא חוטא והוא ידמה שאין זה חטא, ואחד מהן אומר הרמב"ם: המסתכל בעריות, מעלה על דעתו שאין בכך כלום, שהוא אומר וכי קרובתי אצלה, והוא אינו יודע שראיית העיניים עון גדול, שהיא גורמת לגופן של עריות, שנאמר: ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. בשיחה שמסר הרב שך בקיץ הוא זעק מנהמת ליבו: עכשיו מתחילים עם הטיולים, אני צריך לומר ברבים, אינני יודע כמה זמן שאני אהיה כאן, אבל כל זמן שאני כאן, אני אשכב מתחת הגלגלים של המכוניות, לא יזכר ולא יכתב, נסיעות במכוניות, טיולים, הם כולו טרף, כולו טרף, כי היכן שנוסעים נפגשים עם הפקרות, וכי אדם יכול לצאת לרחוב היום? וחסר תמונות אסורות? אני יודע שיש כבר תוצאות רעות מזה. כשיש את הסייג, שייך לבנות את העיקר, אבל אם אין את הסייג אז אין העיקר יכול להתקיים כלל, באמת היה צריך להיות שלפחות העיקר ישאר, אבל ככה זה בעוונותינו הרבים, הייתי רוצה שתקבלו את זה ברצינות. **ואדם שמקפיד** על שמירת עיניו כראוי זוכה לראות ישועות בכל ענייניו, ומכלל הן אתה שומע לאו רח"ל. על הפסוק בתהילים העבר עיני מראות שווא בדרכך חייני, אומר האבן עזרא שע"י שאדם משתדל לשמור על העיניים הוא רואה ישועות ומועיל לו לרפואת החולה ולחיים ארוכים לו ולבני ביתו. **ובשומר אמונים** כתב שאדם שנקלע לידיו ניסיון לראות מראות אסורות והוא מתגבר, באותו הרגע הוא נהיה צדיק יסוד עולם וזוכה האדם לקבל פני שכינה ותפילותיו עושות פירות. **רבי אורי מסטרעליסק** בספר 'אמרי קדוש' כותב 'השומר את עיניו, יחיו בניו ויגדלם ללא צער'. **רבי עובדיה יוסף** אמר על עצמו שזכה לזיכרון מופלא משום שכל ימי נעוריו ובחרותו נשמר מאוד בעיניי קדושת ושמירת העיניים כמו שכתוב ולא תתורו... ולמען תזכרו.... וכמו"כ אמר פעם במה זכה שכל בניו תלמידי חכמים, משום שהקפיד כל ימיו לא להביט במראה לא צנוע, ואף כשישב בבית דין כשעמדו מולו נשים שלא היו לבושות בצניעות לא היה מביט אליהן, וכדי שלא תיפגענה היה עושה עצמו ככותב את דבריהן, ובאמת היה מצייר לעצמו ציורים בעלמא. ובנותיו כששמעו זאת אמרו שכעת נודע להן

מה פשרם של הציורים שהיה מביא להן לעיתים מבית הדין... **והבבא סאלי** היה אומר שהגיע לדרגותיו הקדושות עד שהיה דבר ה' בפיו משום שהקפיד מאוד בשמירת העיניים.

שאלה: בפרשתנו המרגלים דברו לשון הרע על עצים ואבנים, מה העונש של מדבר לשון הרע? **תשובה:** חז"ל אומרים בוא וראה כמה גדול כח של לשון הרע ממרגלים, ומה המוציא שם רע על עצים ואבנים כך המוציא שם רע על חבירו על אחת כמה וכמה. והאריכה הגמרא בגנות המספר לשון הרע. המספר לשה"ר נגעים של צרעת באים עליו. ובגמ' בשבת איתא שהמדבר לשה"ר באה עליו אסכרה ובמהרש"א ביבמות כתב שתלמידי ר"ע שמתו בין פסח לעצרת הוא מפני שדיברו לשה"ר ומתו מיתה קשה עד למאוד. ומצינו עוד דברים נוראים שכתוב בחז"ל על מספרי לשה"ר כגון שהוא שקול כנגד ג' עבירות חמורות וראוי להשליכו לכלבים רח"ל. והחפץ חיים כותב שחטא הלשון הוא עיקר סיבת גלותינו, וכמו שמצינו בחז"ל כשמשה שאל להקב"ה מדוע הוא לא גואל את עם ישראל הוא נענה משום שיש בהם בעלי לשון הרע. ואומרים בשם הרב מבריסק שאדם עתיד ליתן את הדין ע"כ שלא היה חמור בעיניו ענייני לשה"ר כמו אכילת דבר אחר. והנה התורה אומרת לנו שהמכה על לשון הרע זה צרעת, ונתקשו רבים הרי בדורנו שכ"כ הרבה מדברים לשה"ר לא מצינו כ"כ את הנגעים הבאים על אדם, ומדוע? מתוך בספר הקנה שבדורנו הקב"ה החליף את הצרעת בעניות וזה רואים בשפע בדורנו. וכן מובא בזוהר שהמדבר לשה"ר נענש בעניות. וידוע מה שכותב החובת הלבבות בשעה שאדם מדבר לשון הרע על חברו נוטלים ממנו את מצוותיו וזוקפים אותם לזכות האדם שעליו דיבר, ואילו את חטאיו של האדם שעליו דיבר מעבירים לבעל הלשון הרע, ולכן שומר פיו ולשונו שומר מצוות נפשו. **וידוע שניסים** גלויים יש למי שמקפיד ביתר שאת לשמור על לשונו ופיו. **וכתב החפץ חיים** לפלא בעיני שאנשים מחפשים סגולות וברכות מאנשים גדולים להצלחה בפרנסה, הלא אם ישמרו על לשונם אז בוודאי יתברכו נכסיהם יותר מכל הסגולות. והרב סגל ממנצ'סטר כתב שהוא לא ראה מימיו אדם שלמד כל יום שתי הלכות בשמירת הלשון והוא לא נושע. וחולים רבים נתרפאו מכך, ורבים נושעו מכך לזיווגים וזש"ק.

שאלה: רש"י בפרשתנו הביא שכלב הלך ונשתטח על קברי אבות בחברון. מה הם הזמנים המסוגלים להתפלל על קברי צדיקים? **תשובה:** קברי צדיקים הם מקומות ראויים לתפילה, כי השכינה שורה על קברי צדיקים והיינו שזה מקום המסוגל מאוד לתפילה ולקבלת התפילה. ותלמידי הגר"א לא התפללו על קברים משום טומאה, מלבד קבר רחל וקבר הרשב"י שהם מקומות תפילה. **זמנים המסוגלים מאוד:** ידוע בשם האר"י בערבי ר"ח ערב יו"כ וערב ר"ה. ור"ח ויטל הביא שגם בטו לחודש הוא טוב ללכת לקברים. עוד כתב האר"י שבשבת, ביו"ט ובר"ח אין המת בקבר, וכן הקליפה מתגברת ואין מה לבוא לשם. ובחוה"מ שרי. ומופיע בספרי מקובלים שבמצב של סכנה אפשר להתפלל בקבר בכל זמן, דאף דהנפש לא שם מ"מ יש שם קדושה, אך לא להשתטח. ביום ה'אירצייט' הוא יום שבו הנשמה משפיעה יותר משאר הימים. וכ"ה בגי' ימים לפני ואחרי.

שאלה: אדם שרוצה שכתביו יתקבלו בציבור מה יעשה? **תשובה:** רבי חיים קניבסקי כותב באורחות יושר בשם ספר קדמון הרוצה שכתביו יתקבלו בכל ישראל ישתדל בט"ע, וידוע שהרבה מגדו"י לא ביטלו מימיהם וכן רבי חיים קניבסקי הקפיד בזה במסירות נפש ממש, ומצינו בפרט אצל החסידים שהקפידו מאוד על טהרה ולא מתפללים כלל ללא טהרה במקווה. ובזמנינו שמצוי מקוואות וקל לטבול בודאי מי שיכול ראוי להיזהר בזה ומתן שכרה מאוד גדול וזוכים לאריכות ימים, ובוודאי שהתפילה והלימוד בקדושה הוא מעלה גדולה ביותר גם שיתקבלו התפילות, וגם שיבין יותר טוב הסוגיות הנלמדות.

שאלה: לפעמים יש לאדם כל מיני שיקולים מדוע לא לעשות איזה דבר שצריך לעשותו בטעדיקי שהוא נוהג כך לשם שמים, כמו למשל לומר: אני אלמד עד מאוחר מאוד בלילה ואע"פ שבוודאי זה יגרום לו לאחר מחר לקום לתפילה וכדו'. האם העובדה שעושה את הדבר לש"ש זה נחשב לדרך ראויה? **תשובה:** איתא בחז"ל מקושש לש"ש נתכווין כי הוא רצה שעם ישראל יידעו את העונש של מחללי שבת, ומה קרה בסוף כתוב בגמ' אלמלי שמרו בני"י את השבת מיד היו נגאלים, ובגלל המקושש נשארנו בגלות, ז"א שהמקושש בגלל המעשה שהוא עשה לש"ש עם ישראל הפסיד את הגאולה, חזינן שאדם צריך לעשות ולחיות כמו שכתוב. לא צריך לעשות כל מיני חכמות וחשבונות שאני אעשה כך וכך כדי לגרום טוב בדבר פלוני אלא צריך להתנהג כמו שצריך וכמו שהתורה אומרת.

שאלה: איתא בחז"ל שהקב"ה גזר שבמשך הארבעים שנה שהיו במדבר כל שנה בתשעה באב היו נכנסים כולם לתוך הקבר, וחלקם היו נשאים חיים וחלקם היו מתים, ובשנה האחרונה של הארבעים שנה שהיו במדבר כל מי שנכנס יצא חי משום שחזרו בתשובה. והקשו חכמי המוסר הלא כל שנה נכנסו כולם לקברים ובטח חזרו בתשובה והתחרטו על כל המעשים וא"כ היאך קרה שבכל זאת מתו כל שנה אלפים רבים ורק לאחרונים הועילה התשובה? **תשובה:** כל שנה תפילתם לא היתה מוחלטת לגמרי כי הם סמכו ע"ז שהם יהיו מהחיים שהרי רק מיעוט מתוך כלל ישראל מתו, אבל בשנה האחרונה שהם ידעו שהם האחרונים שנשארו לא היתה להם כל תקווה מלבד התפילה והתשובה, ולכן תפילתם בקעה רגיעים והם התפללו והתחרטו מעומק הלב לכן כולם נשארו בסוף בין החיים. והמסר העולה מזה: אנחנו הרבה פעמים מבקשים ומתחננים לה' לישועתנו, וכשיש לאדם עוד איזה שיקול בקנה עוד איזה השתדלות שהוא יכול לעשות אז

התפילה היא לא מספיק מעומק הלב, לכן היא גם לא בוקעת את הרקיעים, אבל כשאדם יגיע למצב שאין לו כלום בעולם רק לבטוח בקב"ה אז תפילתו תהיה מעומק הלב ויזכה לראות ישועות.

שאלה: מה מצוות האשה שהיא סגולה להצלחה, לקבלת התפילות ולהינצל מכל צרה? **תשובה:** בפרשתנו מובאת מצוות הפרשת חלה: כידוע עיקר מצוותה נאמרה לנשים לכפר על חטא עץ הדעת, והוא מצווה חמורה וסגולה גדולה לאישה, ובשעת ההפרשה שערי שמים נפתחים והוא זמן גדול לאישה לבקש בקשות. רבי חיים קניבסקי היה מחזיק מאוד מעניין זה של הכוח שיש בזמן הפרשת חלה וביקש כמה וכמה פעמים מאימי תחי' שתיקח שמות שהביאו לו להתפלל ותתפלל בשעת הפרשת חלה.

שאלה: מה הסגולה של דוד המלך כשהיו צרות רבות בעולם, ואיך אפשר לנהוג כך היום? **תשובה:** רבי ישראל אליהו וינטרוב מהמקובלים והצדיקים שהיו בדור האחרון כתב לפני הרבה שנים במכתב בזה"ל: בזמנים האחרונים התחילו רעמי השי"ת להישמע להציבור כאן, שלא כפי הנשמע.. וצרה רודפת צרה ר"ל. הלה מדברים אלינו בשפה ברורה להקיץ אותנו מהשקיעה... ואנו חוזרים אח"כ לסדר היום כרגיל, ותו לא מידי... דוד המלך תיקן תקנת מאה ברכות כי בשעתו היו מתים בני"א שלא כפי הרגיל במהלכי ההשגחה העליונה, ואז הציל בזה את הציבור... וכיון שמהפכה פתאומית מן הקצה אל הקצה לא תחזיק מעמד, הרצוי בזה הוא ליקח ברכה אחת ולהתחזק בה, למשל ברכת אבות בתפילת י"ח כהתחלה להקבע בזה עד שיהא קנין בנפש, ואז ללכת בקביעות אל ברכה אחרת. בקיצור לפני כעשרים שנה קרו הרבה אסונות בעם ישראל והרב וינטרוב עורר את דברי דוד המלך בכוונה במאה ברכות והוסיף שהיות וזה לא אפשרי ברגע אחד אז על האדם מוטל דבר ראשון להתחזק בברכה אחת בכוונה, וזה כבר התקדמות מספקת ולאחמ"כ יכול להמשיך הלאה, והבאנו שפעם הסטיפלער אמר לרבי חנניה ציולק כשהיו הרבה צרות בעם ישראל שיכווין בברכה אחת ואז יפסקו הצרות, אמר לו רבי חנניה ברכה אחת זה מספיק? ענה לו הסטיפלער נראה אותך מצליח..

הלכות בפרשה: ציצית. יש לבדוק כל יום קודם לבישת הטלית את החוטים שלא נקרעו ממקום הנקב. ואם נתרופף הקשר יחזקם ובשבת אסור לחזק הקשר. **כבוד הציצית:** ניקוי המשקפיים בבד הציצית או הטלית: הרב אלישיב התיר ד"ץ לכתחילה ואמר שזה לא גנאי. אך הסטיפלער, רבי שלמה זלמן והרב ואזנר החמירו בכך, וביותר בטלית גדול וטעמם משום בזיון מצווה.

ובעניין לקשור ציצית בבית הכסא ובעיקר להדק את הקשר. הרב אלישיב החמיר בזה כיוון שצריך לשמה, והרב ואזנר ג"כ כתב שיש להיזהר בזה. אך רבי חיים קניבסקי הורה שאין בזה כלל בעיה. **ולהשתמש בחוטי הציצית לצורך תשמיש** של חול כ"ז שהוא קשור בציצית אסור. ולשימוש קודש מותר, וידוע שרבי אליהו לאפיאן היה מעיר בחורים בישיבה בבוקר לשחרית ע"י שהיה משחיל חוט הציצית לאזנם. **עוד הלכה בציצית** שמותר להשחיל החוטים בלילה כ"ה בחזו"א ורש"י אוירבך. **האם שרי לקטן לעשות ולקשור חוטי ציצית?** לעצמו מהני לכתחילה ויכול להשאירם גם לכשיגדל, וכן לאחרים מהני בדיעבד כ"ה בבית"ל יד א.

ולעניין להשתמש בטלית של שבת ליום חול, או להוריד את השימוש בטלית המיוחדת לשבת בשביל יום חול. יש שכתבו שמידת חסידות להימנע מכך משום מעלין בקודש ואין מורידין (כ"ה בפסקי תשובות רסב 32 מהמג"א) ויש שכתבו שאין להחמיר בזה (חיד"א בברכ"י או"ח כה). **ויש להוסיף שיש שיעור מיוחד לטלית קטן** שרק בו אפשר לצאת ידי חובה, ויש להיזהר בזה עד מאוד. (הרב יהודה וייס מרחוב ר"ע 105 כ"ב בב"ב הוציא ע"כ קונטרס מיוחד ונפלא).

חידות

חידות שינון הפרשה לפי סדר ה-א-ב. מתאים גם לילדים: א. שם אחד מילידי הענק? **אחימן.** ב. הימים בהם נשלחו המרגלים היו ימי? **ביכורי הענבים.** ג. שמות שלושה מהמרגלים? **גדי, גאואל, גדיאל.** ד. הוציאו שם רע? **דיבה.** ה. המרגל שלא חטא בחטא המרגלים? **הושע.** ו. " _____ לא תצלח?" והיא. ז. מה המרגלים כרתו בנחל אשכול? **זמורה.** ח. הקב"ה נשבע במילים? **חי אני.** ט. " _____ הארץ מאוד מאוד?" **טובה.** י. למי הוסיף משה אות לשמו? **יהושע.** יא. המרגלים יצאו לתור את ארץ? **כנען.** יב. מילה נרדפת ללחפש? **לתור.** יג. על כל קורבן בקר וצאן מביאים? **מנחה.** יד. אביו של יהושע? **נון.** טו. המרכיב העיקרי במנחה? **סולת.** טז. ממנה מפרשים חלה? **עריסותיכם.** יז. על הציצית שמו? **פתיל.** יח. חברון נבנתה 7 שנים לפני? **צוער.** יט. מה עשו כלב בן יפונה ויהושע לאחר שחזרו? **קראו בגדיהם.** כ. אחד הפירות שהביאו המרגלים? **רימון.** כא. אחד מילידי הענק? **שישי.** כב. מן הגורן צריך להרים? **תרומה.**

חידות פרשת שבוע: א. פסוק בפרשה מתחיל ומסתיים באותן שלוש מילים? **ב.** למי בפרשה ד' קרא 'עבדי'? ומי בפרשה הקודמת נקרא 'עבדי'? **ג.** ההפך מ'מעט' זה 'רבו', ההפך מ'חזק' זה? **ד.** מי בפרשה נקרא יוסף ואינו יוסף הבן של יעקב, ואינו משבט יוסף? **ה.** היכן בפרשה פסוק עם 5 בעלי חיים כשרים? **ו.** אחת זימהאותיות, שם של בן אדם? **ז.** היכן מוזכר שלח בפרשת נח? **ח.** בפרשה חובב בן רעואל, מי עוד נקרא רעואל? (שלוש תשובות) **ט.** היכן בפרשה משולשים ומרובעים? **תשובות: א.** הפסוק האחרון בפרשה. **ב.** פרק יד' פסוק כד' 'עבדי כלב', ובפרשה הקודמת פרק יב' פסוק ח' 'עבדי משה'. **ג.** 'רפה' (פרק יג' פסוק יח') **ד.** פרק יג' פסוק ז', 'למטה ראובן יששכר בן יוסף'. **ה.** פרק טו' פסוק יא'. **ו.** יהושע בין נון. **ז.** 'וארפכשד הוליד

את שלח". ח. א. יתרו נקרא רעואל, ב. במדבר פרק ב' פסוק יב' נשיא שבט גד, ג. בראשית פרק ל' פסוק ד' בן עשיו. ט. פרק יד' פסוק יח'.

חידות כלליות: א. כלי מלא מים שרוצים לרוקן אותו, בלי לשפוך /לשתות /לשאוב את תכולתו וכן בלי לפגוע בכלי בכל דרך שהיא, איך אפשר הדבר? ב. מגירת נעלים בה יש 5 זוגות נעלים שחורות, 5 חומות ו- 5 לבנות, כמה נעלים עלי להוציא מהמגירה בכדי שיצא לי בוודאות זוג ימין ושמאל מאותו הצבע? תשובות: א. להניח על האש שיתאדה. ב. 16 נעלים. כי אם יוציא 15 יכול להיות שיוציא 5 שחורות ימניות 5 חומות כנ"ל וחמש לבנות כנ"ל. רק כשיוציא 16 ייצא בוודאות מה שצריך לפחות זוג אחד מתאים.

חידות לשאול את הילדים: א. איך קוראים לבעלה של אשת לוט? ב. מתי לא אוכלים חלק מהמאכלים למרות שהם כשרים למהדרין וזה לא יום צום? ג. מתי א"א לאכול בבית? ד. מתי א"א ללבוש את כל מה שלובשים יום יום? ה. מתי אסור לשתות חלק מסוגי המשקאות? ו. מתי בשביל לאכול אוכל צריך לברך 4 ברכות? ז. איזה דבר יש מצווה לשמוע מהתורה באחד מימי השנה? **תשובות:** א. לוט. ב. חמץ בפסח. ג. בסוכות. ד. נעלים ביום כיפור וט' באב. ה. יין בערב תשעה באב. ו. בליל שבת בשביל לאכול צריך לשמוע קידוש שתי ברכות, לברך ענט"י והמוציא. ז. שופר בראש השנה הוא מהתורה.

חידון משמעותיות מילים: ז' **משמעותיות למילה צלם. צלם - לשון מגן וחזק.** "סר צלם מעליהם" רש"י: מגינים וחזקים (במדבר יד ט). **צלם - דפוס.** "ויברא את האדם בצלמו בצלם אלוקים ברא אותו" רש"י: בדפוס (בראשית א כז). **צלם - דומה.** "ויולד בדמותו כצלמו" תרגום: בדמותיה דדמי ליה (בראשית ה ג). **צלם - חושך.** "אך בצלם יתהלך איש" רש"י: בחושך (תהלים לט ז). **צלם - פסל.** שהשתחוו לצלם בימי נבוכדנצר (רש"י אסתר ד א). **צלם - צלם תמונות.** מצלם במצלמה. **צלם - הצל שלהם.**

חידות מרבינו הגדול רבי זאב גולדווסר שליט"א ראש הכולל 'עוד ינובון':

א. בפרשה משה שלח מרגלים לאר"י, היכן עוד משה שלח מרגלים ולא לאר"י? ב. היכן בפרשה שישי ולא מספר? ג. בפרשה מוזכר יהושע בן נון מיהו אביו של נון? ד. היכן פיצוחים בפרשה? ה. 11 פסוקים בפרשה מתחיל באותה מילה? ו. בפרשה שני מרגלים ואינם בני אדם? ז. פסוק בפרשה שמוזכר בו 2 מתוך 5 חומשי תורה וגם באותו פסוק 2 מספרי הנביאים? ח. בפרשה ויאמר משה אל ד' ט. מי אסור בשתיית יין 6 ימים ברצף? י. האם מותר לקרוא ליהודי מת "פגר"? יא. מתי מותר להגיד לאדם צדיק "תמות"? יב.

תשובות: א. פרשת חוקת עוד שבועיים "וירגלו את יעזר". ב. אחימן "שישי" ותלמי בני הענקים. ג. דברי הימים א' ז' אלישמע. ד. י"ג י"ט הבמחנים אם במבצרים, ובתרגום פיצוחים או כרכין. ה. י"ג ה' וכו' לְמִטָּה שמעון ויהודה וכו' ו. רש"י ט"ו ל"ט הלב והעיניים מרגלים לגוף ולעבירות. ז. פ"י פט"ז אלה שמות האנשים ויקרא להושע בן נון יהושע. ח. י"ד י"ג. ט. אנשי משמר. י. המחזיר נשמות לפגרים מתים. יא. כשלומדים הלכה שאין תמות וזכרות בעופות.

חידון בקיאות שלושה מי יודע: א. אינן רשאים לחלק? ב. לשניים השיבום כהוגן לאחד השיבוהו שלא כהוגן? ג. כאילו אכלו מזבחי מתים? ד. על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים? ה. על הדין על האמת ועל השלום? ו. תורה וארץ ישראל והעולם הבא? ז. מה עשיתי לך כי הכיתני? ח. שלא לעלות בחומה שלא לדחוק את הקץ שלא למרוד באומות? ט. הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו? י. וערלתם ערלתו את פרי? יא. הושע נא? יב. ויאמר יהודה הוציאוהו ותשרף? יג. וננוה היתה עיר גדולה לה?

תשובות: א. שלושה שאכלו כאחד (ברכות מה). ב. שלושה שאלו שלא כהוגן (תענית ד). ג. שלושה שאכלו על שולחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה (אבות פ"ג מ"ג). ד. על שלושה דברים העולם עומד (אבות פ"א מ"ב). ה. על שלושה דברים העולם קיים (פ"א מ"ח). ו. רשב"י אומר שלוש מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל (ברכות ה). ז. זה שלוש רגלים (במדבר כ"ב כ"ח). ח. שלוש שבועות השביע הקב"ה את ישראל (כתובות ק"א). ט. שלוש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל (ערובין יג:). י. שלוש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל (ויקרא י"ט כ"ג). יא. הושע נא שלוש שעות (הושענא רבה). יב. ויהי כמשלוש חודשים (בראשית ל"ח כ"ד). יג. מהלך שלושת ימים (יונה פ"ג פ"ג).

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים: א. פחד קהל - לנסות לדבר לעצמו בחדר סגור ולדמיין שיש קהל ששומע. אח"כ לדבר מול קהל קטן, ולדמיין שאין אף אחד ששומע. אף לדבר מול קהל קטן ולדמיין שכן שומעים אותך, ולאט אבל בטוח נגמלים מהפחד **ועוד כתבו:** מובא בספר המדהים מילה בסלע- ר' ניסים קרליץ זצוק"ל בעמ' 189- החרדה הזו שונה מכל החרדות למיניהם... מה שאינו מדבר כי חושש שצוחקים עליו... מה כן לעשות? לקרוא לו ולבקש ממנו ללמוד עם ילד קטן ממנו חומש וישלמו לו כסף על כך 5 ש"ח כל יום, שילמד איתו 5 דקות בלבד, להרגיל אותו לדבר עם ילד קטן מתחתיו, שיקח עליו אחריות מסוימת ואט אט יקבל ביטחון עצמי ואז ידבר יותר ב. שמן זית שנשפך מהפמוטים על שיש - אפשר לנקות עם אקונומיקה. הכל יורד. **ועוד:** לנקות עם אנטי קלאק ג. סוכר גבוה שגם עם כדורים לא מאוזן - צריך דיאטנית שתתאים תזונה מותאמת (יש בקופ"ח, בחינם) **ועוד כתבו:** מאד עוזר להכניס פעילות גופנית זה עוזר לסוכר פלאים. **ועוד כתבו:** עיצות בספר של הרב אסחייק- זו שיטה מדהימה ולא צריך להבהל. מנסיון מה שהכי קשה זה להתרגל להפריד

מים מאוכל (20 דקות לפני ושעתיים אחרי) אבל אחרי שמתרגלים נהנים ולא רוצים להפסיק! מלבד זאת פשוט להתחיל לאהוב אוכל בריא- פירות וירקות קטניות, מרקים, פחות פחמימות, ללא אוכל תעשיתי (מתרגלים להכין מאכלים ביתיים מחומרי גלם) וכן ללא מרגרינה ולא מטוגן (אפשר "לטגן" בצל במים במקום בשמן יוצא טעים ביותר). עוגות רק בשבת ובכמות קטנה עשויות מסוכר טבעי כמו תמרים. כשמתרגלים לתזונה כזו פשוט נהנים מרגישים מצוין בעז"ה ולא יכולים לחזור לתזונה המזיקה. בהצלחה! ד. אדם עם נוזלים בגוף דבר ראשון להוריד מלח וכן להשתמש בשמן פשתן כל יום כף אחת (פעם כתבו שזה מזיק לגוף, יש להתייעץ קודם עם רופא) וכו אפשר טיפול בשלושת הממדים משחרר למה הגוף אוצר את המים

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בכפלים: א. איך מורידים מהרצפה חומר שנקרא "אנטרטיק" מנקה אסלות, של חברת סנט מוריץ, יותר מחודש לא יורד מהרצפה. ב. מחפשים פיתרון להסרת ספרי משי מהכריכה של הגמרא ג. מחפש פיתרון למעי רגיז, בלי כאבים, לאחר בדיקות דם וקולונספיה תקינות?

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם תועלת

הרש"ר הירש בפרשת בשלח פירש בפסוק "המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר", וז"ל המבלי אין וגו' פירושו: "האם בגלל חוסר קברים...". התבדחות שנונה זו, אפילו בעת החרדה והייאוש העמוקים ביותר, היא סימן לחוש ההומור – תכונה אופיינית של שבט יעקב צלול – הדעת עכ"ל.

אם אלו שיושבים בקריאת התורה היו מרגישים את הגישמאק שיש כשמתישבים בין גברא לגברא, הם היו מיד מתחילים לעמוד...

פנייה לאיראנים: אם אפשר בבקשה שההתקפות בלילה יהיו טיפה טיפה יותר מאוחר, כדי שנוכל מיד אחרי זה להתפלל נָך ולא ניאלץ לחכות סתם.

בסביבות סמוטריץ' ובן גביר דורשים שחוק הסנקציות על לומדי התורה יכלול גם הצהרה מפורשת וחד משמעית כי מדינת ישראל מעריכה ומוקירה את לומדי התורה והיא רואה את לימוד התורה כערך עליון וכי מחויבותה להמשך קיומו של עולם התורה במדינת ישראל עומדת מעל לכל והיא בלתי מתפשרת ובלתי ניתנת לערעור עד לגיוסו של תלמיד הישיבה האחרון.

לכל השואלים לאן נעלם גדליהו עדיו לגדולות, אל דאגה: הוא נצפה לומד בחברותא עם יונגרייס.

אבי המיועדת לשדכן: הבחור הגיע לפגישה מאוד שזוף. איפה יש להם אפשרות בישיבה להשתזף ככה? - השדכן: הוא יצא לפני כמה ימים לחיזוק.

איך זה יכול להיות שדווקא שונאי החרדים הכי קיצוניים הם אלו שהכי דואגים לשלום החטופים?

מה ההבדל בין הגיגים לבדיחות? - בדיחות מיועדות גם למי שאין לו תועלת.

אחרי שהתרגלנו לראות את הבחורים הצעירים לובשים גרביים בצבעים שונים ומשונים, אך טבעי היה לראות איך תרבות הגרביים מתפתחת לשלב של גרביים עם דוגמאות ברווזים ושפנים ושאר בעלי חיים. ומכאן הדרך כבר קצרה עד שמישהו שם בממלכת הגרביים יקבל החלטה נועזת שכבר אין צורך ששני הגרביים יהיו זהים.

כיפת בנט זה לא הכיפה. זה הקרחת שסביב לה.

האנרכיסטים שמקבלים כסף על השתתפות בהפגנות מדווחים למס הכנסה כשכירים או כעצמאים?

הרגע הזה שהדרשן מגיע סוף סוף לשלב של "החתן שלנו ברוך השם....".

אני רק שאלה: אם לא בוכים על חלב שנשפך וגם לא בוכים על חלב שלא נשפך, אז על איזה חלב כן בוכים? **איזה פחד.** אני רק מנסה לדמיין מה היה קורה אם כל הבלגן עם איראן היה קורה בשעה שהצ'ולנטיות עוד היו פתוחות.

הדרשן הזה שכל הדרשה מסתכל רק עליך.

איך קוראים ל: מי שעובד בחשמל? חשמלאי, מי שעובד בצביעה? צבעי, מי שמוכר חמין בליל שישי? ...

בוטלו השולעים זוכעים בטענה שאין גרעינים.

תכל'ס איראן יצאו פיסטוקים, כי אין גרעינים.

אחד בא לחנות באיראן וביקש מהמוכר רימון בלי גרעינים

איראן איראן, איראן איראן במה אקללך גרעיניך מקולקלים טילך יורט המת ממית כל מי שתחתיך, אלא אלא, אלא אלא, אלא יה"ר שכל נטיעות שנוטעין ממך שכל נטיעות שנוטעין ממך ימחצו כמותך ימחצו כמותך.

אחד העיר לחברו שהכפתור שלו בחולצה פתוח. ההוא מתקומם: חמש כפתורים סגורים לא שמעתי מילה אחת טובה, ובדיוק הכפתור הפתוח אתה חייב לדבר דוקא עליו.

הרגע הזה ששואלים אותך איך קוראים לך ואתה אומר שרגא ואז שואלים: יש לך במשפחה מישהו שף? למה אנשים מאחלים לי קיץ טוב ובריא. מה לי ולבריאות הקיץ? שיאחלו לי שאני אהיה טוב ובריא. אם אני לוקח משכנתא וצריך שני ערבים, מאיזה כפר עלי לקחת אותם? למה הפקק של 'ספרינג' גדול? כי אם הוא יהיה קטן אז הוא יפול פנימה. אמא: החלפת גרביים?, ילד: בטח, כבר בשבוע שעבר. אין אדם חסר אוניס יותר ממי שנשבר לו חצי קרטיב בפה ליד אנשים. אבא שלי לא מוכן לקבל ד"ש מאף אחד. בכל פעם שאומרים לו שמישהו מוסר לו ד"ש הוא מיד אומר תמסור בחזרה.

לא רוצה להלחץ אבל אנחנו הולכים לאבד את איראן בארץ עיר. עם כלביא יקום, אין בעיה אבל לא כל שעתיים. אתם יודעים מה עושה עכשיו מתנדב זק"א של איראן? נכון מאוד! אורז פרסי... פיקוד העורף: התמונות מבני ברק לא ברור מה לפני מה אחרי.. שאלתי את אחי אם הכין לי חמין לשבת, ענה לי הכנת לך חמנאי. רופא: הסיגריות לאט לאט הורגות אותך. חולה: מצויין אני לא רוצה למות מהר.. כפי שכבר אמרתי קודם אני לא חוזר פעמיים על מה שאני אומר. שם המבצע "גזל שינה".

במבצע חשאי של ישראל בלב טהרן הביאו את הזנב של ושותי. עולם הפוך: המקום היחיד בארץ בטוח ללא אזעקות - עזה.... חייב לדעת מי הגאון שגרם לכך שאין קליטה במקלטים כך שצריך לצאת כדי לשמוע שאפשר לצאת. 46 שנים שאין אף טיסה מישראל לאיראן, מיום שישי האחרון כל הטיסות מישראל הם רק לאיראן.

היכן ניתן להשיג את העלון

לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת זו alonalon+subscribe@googlegroups.com ולאחר מכן תקבלו הודעה, יש להשיב תשובה למייל שקיבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@1alon.com ניתן להשיג בכתב גדול במייל הנ"ל.

כמו"כ ניתן להשיג את העלון בקובץ גליונות. בכל העלונים בשם הבית התורני. ובעוד קבצי עלונים. וכן בקול הלשון מקישים על מאגר השיעורים/עברית/תנ"ך/קובץ גליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומהחמש שנים אחרונות. במחשב ניתן להוריד בדרשו בבינינו ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי. או עלון לשבת.

חדש ניתן לקבל את העלון בפקס לקבלת העלון בפקס יש להתקשר למס' 023132641 ולהקיש 1 ואז להקיש קוד עלון שמספרו 1010 ואז שוב 1

כמו"כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23.

העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחודש ממוצע כי בביה"מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או ב'נדרים פלוס' - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. מי ששילם עבור כמה שבועות קדימה אין לנו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל או שלא יצא עלון. הפצת העלון דרך המיל היא ללא תשלום, וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנ"ל ולא על צילום העלון באופן עצמאי (וכמובן שהמפיצים שלא לוקחים את העלון מהמקום הנ"ל ומפיצים באופן עצמאי ברור ופשוט שלא צריך לשלם). כל המפיצים הקבועים שרוצים להמשיך להפיץ את העלון נא לשלוח למייל הנ"ל את מקום הפצתם ובע"ה נפרסם אותם. תודה ויישר כח לכולם על זיכוי הרבים.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: בישיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט"א. או אצל האדם הגדול והאהוב רבי אבי פרידנר שליט"א שהוא מגן על כל ישיבת מיר. עוד בירושלים בבית הכנסת 'בית מרים גיטל' מעלות דפנה, ניתן להוריד את העלון במדור עלוני שבת - עלון לשבת קולדצקי. ניתן להדפיס את העלון במודיעין עילית בעמדת אוצר החכמה בביהמ"ד קהילת משך חכמה - רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלון לשבת, בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. בבית שמש: בבית הכנסת אור אליהו אצל הרב הצדיק והטהור רבי נחום זכריש שליט"א שבזכותו לא נופל בבית שמש. ואצל הילד הצדיק אלימלך הכהן גליק, שמדפיס ומפיץ במסירות רבה את העלון בבית הכנסת בית אביי וכן מי שמגיע לקבל

את העלון בביתו, הוא מביא לו במאור פנים ממש. **בביתר עילית**: בבית הכנסת שלום רב ברחוב שלום רב גבעה בי. **בהר יונה**: אצל רבינו שמחה שולמן שליט"א שהבטיח שלא יפול טיל בהר יונה בזכות שזה מקום נדיר ואדיר. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד אצל הבחור הגאון המופלא רבי יהודה רוזן שליט"א. **ברכסים**: אצל רבי יוסף המאירי שליט"א האור של עם ישראל. **באופקים**: אצל הבחור הצדיק והמופלג צבי המברסטון שליט"א פאר הגידולים של אופקים שרק פורח ועולה.. **בחריש**: במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוותא. בבית הכנסת חניכי ק"ק תימן. **בפתח תקווה**: באור ישראל הגדולה והקטנה. באהל אברהם ובשירת מרים. בקהל חסידים. ביוצאי חברון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **בראשון לציון**: בישיבת עטרת שלמה. אצל הנ"ל: **עוד בראשון לציון**: ברח' דרור 21 /חפץ חיים 1, מניין 'בני תורה', חיידר ראשון לציון. **באלעד**: בתפארתה בחוף. ובישיבה של הרב אטינגר, בכולל של הרב פכטר, במאור שרגא באבן גבירול, ובאחיעזר ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **בעפולה**: ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עילית**: בביהכ"נ בני הישיבות רח' רש"י או אצל האיש שזכה דורינו להתכבד בו רבי אהרן קולדצקי שליט"א. **עוד בעפולה עילית**: בביהמ"ד דחסידי ויזניץ וכן בביהכ"נ בית ישעיה רח' יצחק שדה. **ברעננה**: בישיבת חייל אורייתא וכן בעלי מוהר 15 אצל הבחור החכם יאיר זכאי 0533100287, ואצל משפחת זכאי בטלפון: 052-6903395. **בבית שאן**: אצל רבי משה חדש בקהילת בית שאן החדש בבית הכנסת בראשות הרב יהושע ליב שכטר שליט"א. וכן אצל רבי יהונתן בכור - בית שאן. **בלונדון**: בסטמפורדהיל בית המדרש בעלז ברחוב Bethune 99 בכניסה לבית המדרש.